

Bavar.

2349

a

R

Bavar. 2349^a

~~1457^a~~

(Schoekh)

Bibl. Lyp.

472.

<36622257640015

<36622257640015

S

Bayer. Staatsbibliothek

R.

MARIA-
ALTO-
MINSTER,

SIVE
TEMPLUM & MONASTERIUM
S. ALTONIS

In Bavaria superiore ab Ordine
SS. Salvatoris, vulgò S. Birgittæ, in
Millesimo per Octiduanam Solemnitatem
renovatum,

Et in Synopsi exhibitum Anno
Dominicæ Incarnationis
1730.

MILLE anni sICVt Dies VnVs
eXIstebant. 2.dâ S. Petri. c. 3.

Cum Licentia Superiorum.

FRISINGÆ, Typis Joannis Christiani Caroli
Immel, Typographi Episcopalis & Lycei
Frisingensis 1730.

Handwritten signature or stamp at the bottom of the page.

MAR
AL
MINSTER

MINSTER
S. ALTON

In Bavaria
St. Salvator
Monasterium

Fein
Bavaria
1730.

Müller und Sohn
Christoph
Can. Licent. Separatus

CHRISTOPH
Müller, 1730
Monasterium

S. ALTO

Regie Princeps , Præsul SS^{me},
Patrone Venerandissime.

Synopfin hanc, Beatissime Patrone, jus & fas postulant uni tibi nuncupari, qui Monasterio huic & originem dedisti, & nomen: quidquid enim est *MARIA-Altominster*, tuum est, tuique fructus laboris; densis siquidem incultarum sylvarum tenebris etiamnum delitesceremus, nisi præclarus tuæ virtutis splendor affulsisset, sylvamq; ipsam mille ante annos Religiosis adaptâisset habitaculis, & divino cultui maximâ nostrâ, vicinorumq; utilitate dedicâisset: in suum igitur principium, & fontem redeant universa nostra non tantum temporalia, quæ Tibi à Pipino Galliarum Rege, Bojorumque tunc temporis Principe donata, & ad nostrum, testibus irrefragabilibus documentis, transfusa sunt Monasterium; sed & quàm maximè spiritualia: nostra siquidem ad S. Catholicam Religionem conversio ardentissimi Tui Zeli, quo omnibus

omnia fieri, & juxta S. Apostolum prædicando, arguendo, obsecrando, increpando in omni patientiâ, & doctrinâ omnes Christo lucrificare cupiebas, argumentum est, palâmque demonstrâsti, eam Præpositorum conditionem esse, aliis magis vivere, quàm sibi.

Patriam tuam, & Regium totius Scotiæ sceptrum reliquisti, ut Bavariam, Patriam nostram, SS. desideriorum tuorum objectum consequerêris & præmium: invenisti Bavariam densa etiamnum gentilitatis cæcitate aberrantem, eamque tuis, & virtutibus, & doctrinis ita illuminâsti, & illuminatam confirmâsti, ut in Confiniis nostris jugiter laudetur Deus Deorum in Syon, Religioque sancta Catholica & Apostolica ante oculos Hæreticorum quàm maximè floreat, fructumque afferat Millesimum.

Nec minori sollicitudine Monasterium hoc tuum conservâsti, cùm illud injuriâ temporis collapsum ad S. *Birgittam* Regio Suecorum, ducalique Bavarorum (*testibus Lazio in Boicis lib. 7. Scipione Admireto, Erasmo Vendio, Matth. Raredo & Martino Zeillero de Ulma*)
san-

sanguine progenitam, Neritiæque Principissam transferri, & per D. *Georgium Divitem* Ducem Bavariæ denuò restaurari meritis tuis ab Altissimo obtinuisti, ut, quæ *universam propemodùm illustravit Ecclesiam* (ex Bulla Canoniz. S. Birgittæ sub Bonif. IX.) etiam Patriæ nostræ, ac Monasterio Tuo novos Ecclesiastici Ordinis radios tecum affunderet.

Defende igitur potentissima tua apud divinam Majestatem intercessione Serenissimam Domum Electoralem Bavariæ, à qua innumerabiles hucusque gratiæ, Beneficia, exemptiones, & Privilegia in hoc tuum promanarunt Monasterium.

Defende Serenissimum D. Carolum Albertum &c. Electorem nostrum, cujus justissimâ sententiâ ex Intimo Concilio ipso die festo B. V. MARIÆ, cui hic Ordo dedicatus est, 2. Februarii 1727. signatâ & emanatâ Monasterium hoc tuum à malevolis Adversariorum attentatis potenter defensum, & præservatum est, quotidieque, justitiâ dominante, præservatur: fiatque locus divinis prædictionibus S. Birgittæ c. 31.

S. Reg. ut, in quocunque Regno fundatum fuerit Coenobium hujus Ordinis, augeatur Pax, & Concordia.

Protege hoc Alto-Birgittanum Monasterium, ut, sicut in ore illius per Ecclesiam tuam dulcis quotidie, & quasi perpetuò Laus Dei resonat, ita etiam omni Cælestium Bonorū copiā superabundet; fratresque, & sorores (ex litteris Serenissimi Elect. nostri fel. Rec. Maximil. Emanuel. die 23. Julii 1689. ad Ven. Servum Dei Innoc. XI. Pont. Max. expeditis) *cum ob Religionis Christianæ, animarumque Zelum, tum ob strictissimam Regularis disciplinæ observantiam, vitæque sanctimoniam in perpetuis, iisque distinctissimis clausuris optimâ cum famâ, insigni subditorum præconio, & solatio in Bavaria vivant.*

Protege V. D. Mariam Rosam Abbatissam & sanctimonialium Antistitam, ut, sicut in Tuo Millesimo suum etiam editæ S. Professionis quinquagesimum annum sollemniter celebrat, votaque renovat Regularia; ita in plures adhuc annos feliciter regat, & tandem virtutibus, & meritis plena in Cælestem transponatur Paradysum.

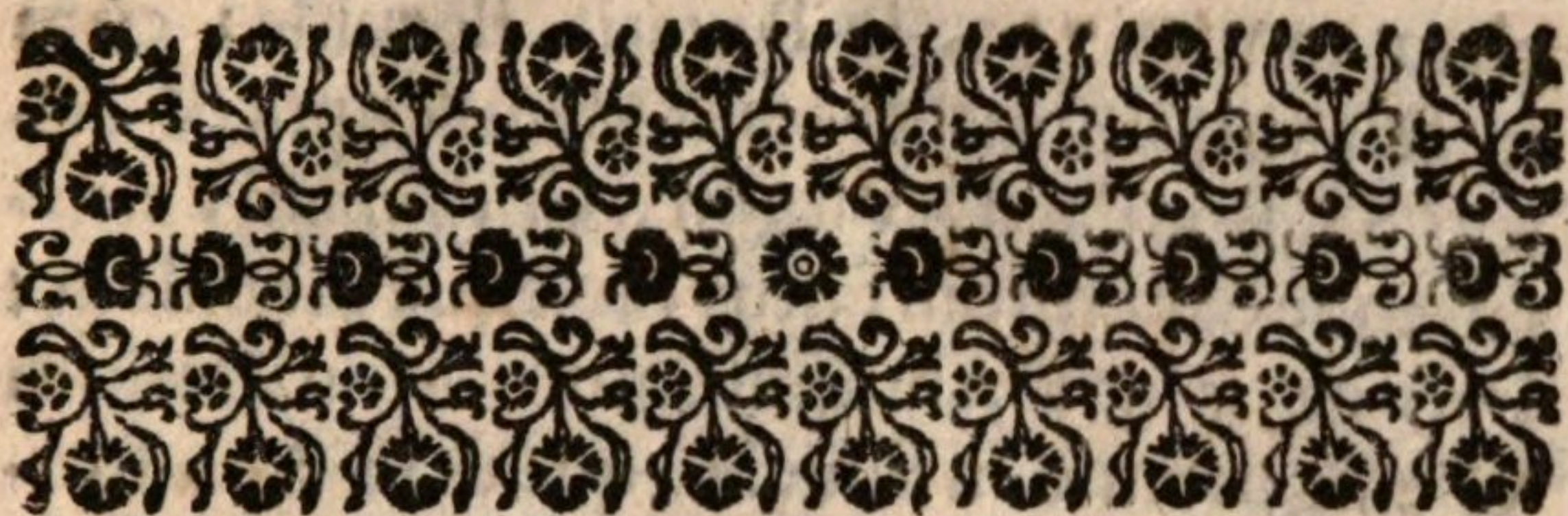
Con-

Conſerva ſubjectos Eccleſiæ tuæ
Parochiali populos, ut, ſicut in hoc S.
loco tuo terram tuam, hæreditatem
noſtram ſuarum labore manuum co-
lunt, Altiffimóque deſerviunt; ita divi-
nitùs benedici mereantur ab eo, qui
ſub ſpecioſa Pueruli formâ ſupra Cali-
cem tuum apparuit, populúmque Sa-
crificio Miſſæ præſentem benedixit:
mihique inſuper, ſi quid Synopſis hæc
ex antiquis M. S. hinc inde deſumpta,
ſollemnísque Millefimi renovatio ad
majorem Cæleſtis Gloriæ tuæ ſplendo-
rem confert, à Divina Majeſtate impe-
tra, ut zelofus nunc virtutum tuarum
imitator, & tandem individuus cohæ-
res exiſtam in cælo, cujus hæreditatem
quotidiana ſollicitudine, indefeſſóque
conatu defendo in terra; interímque
ſub tua potenti Protectione maneam
devotus ad Aram tuam famulus in
MARIA - Altominſter. Die Fectivo
tuo 9. Februarii 1730.

P. Jacobus Scheckh, Ordinis
SS. Salvatoris, ſeu S. Birgittæ
Prior, & Confefſor Generalis.

Imprimatur. Signat. Frisingæ
die 11. Februarii 1730.

Joann. Ludovic. Josephus
L. B. de Welden in Hochen-
altingen & Laupheim , per
Dioecesin Frising. Vic. Cap. in
Spiritualib. Generalis, Eccles.
Cathed. Eystettens. & Frising.
respectivè Decan. & Canon.
Cap. Senior &c.

S. ALTO

Circa annum Domini 730.
floruit in Bavaria superiore.

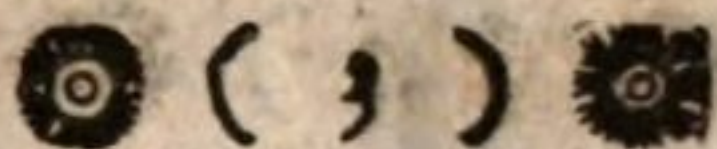
Cap. I.

Millesimus currit propemodum annus,
quo S. Alto Regiâ Scotorum stirpe
progenitus dimisso terreno Principatu,
cui hæreditario jure succedere poterat, renun-
tiatôque Episcopatu, ad quem pastoralis re-
gendum sollicitudine electus erat, incultam
sylvam, ad nostra usque tempora à suo no-
mine S. Altonis dictam in Bavaria superiore
propè Augustam Vindelicorum ingressus Co-
lonum egit solitarium, & eremiticum. Nemo
miretur, determinatum hujus Millesimi an-
num assignari non posse, cùm id neque no-
strorum traditio Antecessorum, neque alia in-
conculsa nobis insinuent documenta; extra
omne tamen dubium positum est, S. Altonem

circa annum 730. in Bavaria floruisse; cū
id & antiquissima doceant Manuscripta & co-
ævi SS. Bonifacii, Virgilii, Corbiniani, alio-
rūque Sanctorum fastus, actaque ostendant:
imò & ipsum Antiquissimum Monasterium
Weingartense in Suevia, quod ab Altomin-
ster translatum esse infra asseretur, Millefi-
mum S. Altonis publica solemnitate de anno
1725. jam exhibuit.

Anceps aliquamdiū hæsi, cur S. Alto à mo-
derno quodam magnæ eruditionis viro *Episco-
pus* nominaretur; postquam verò secretiora
Nostri antiquissimi Archivii documenta ocu-
latiùs perlustravi, omnis hæsitatio & anxietas
sublata est, nam non solum in antiquissimis
hujus Ecclesiæ fundalibus libris *Grund- und
Lechenbücher* / sed & in ipsis Literis Potentissi-
mi Georgii utr. Bav. Ducis ac fundatoris nostri
S. Alto *Episcopus electus* appellatur; imò in
quodam M. S. antiquissimo vix ampliùs ocu-
lis pervio ulteriùs annotatur, inventum esse
in hac Ecclesia lapidem cum inscriptione: *S.
Alto Episcopus.*

Unde non abs re Buccellinus in suis Chro-
nologicis scripsit, S. Altonem Episcopatū Sco-
tiæ, ad quem verosimiliùs electus erat, dimi-
sisse.

S. ALTONI

Donatur sylva quædam.

Cap. 2.

ERat tunc temporis sylva S. Altonis dicta, sub ditione, & proprietate Pipini Galliciarum Regis, & Caroli Magni Genitoris, seque extendebat ad Regium Castrum à suo nomine dictum in Pipinsried, cujus fortissimam munitionem subterranei, qui anno circiter 1665. detecti sunt, ambitus facile demonstrant, cum in iisdem per longos, ut ajunt, Mœandros procedi possit. Frequenter ex hoc Castro Pipinus Rex feris insidiaturus cum suis exhibat, & Altonem præclaris ejusdem, licet aliàs incogniti, virtutibus captus in pauperculo visitabat eremitorio, eique tandem magnam circumcirca sylvæ partem Regiâ donavit magnificentiâ: fecit hæc liberalitas, ut magnates quoque, ac Aulæ Proceres paribus in sanctum beneficiis decertarent; unde B. Alto ingenti divinum propagandi cultum desiderio exæstuans, Monasterii, Ecclesiæque structuram meditabatur, quam & teste Aventino lib. 3. consentiente Utilone Duce Bavarix, & Pipini Regis successore feliciter auspicatus est.

Crescente famâ sanctitatis plures Christi fideles se huic viro in vita Eremitica socios junxerunt, quos & in Regulâ S. Benedicti infor-

mabat, & unacum ipsis alacri animo fabricam Monasterii & Ecclesiæ prosequebatur cælo ipso applaudente; arbores enim circumcirca cultro, qui ei ad usum quotidianum suppetebat, signatæ stupendo miraculo, quasi ascia excisæ, à truncis suis resolutæ ad terram concidère: ramique arborum, ut structuræ locus foret apertior, per obsequiosas diversi generis aves (solâ picâ exceptâ, cui in hodiernum usque diem sylva hæc dicitur inaccessibilis) in alias partes transportatæ sunt.

Quæ prodigia continua traditione ad nostra usque tempora delata indubiam fidem vel inde merentur, quòd inter alias SS. Reliquias, quibus Ecclesia nostra decoratur, ipsissimus S. Altonis culter magna devotione in hodiernum usque diem asservatur.

Monasterio conjunxit S. Alto sacellum seu Ecclesiam insigniter fabricatam, quam utrique sexui fidelium communem esse voluit, licet enim S. Bonifacius Præsul Moguntinus more solito illam intenderet consecrare, ita, ut nulla fœmina illam intraret, petente tamen S. Altonne, ne tali pacto Oratorium suum consecraret, & dicente, maximè opus esse, viris ad varios labores egressis, ut uxores eorum domi remanentes orarent pro se, suisque viris, S. Bonifacius annuens petitioni Ecclesiam consecravat, virisque, & fœminis communem fecit

cit; fontem verò, quem S. Alto in terra aliàs arida baculo suo infixio velut alter Moyſes juxta Eccleſiam excitaverat, ſolis viris pervium fecit.

Virtutes S. Altonis Miraculis comprobantur.

Cap. 3.

EXimia B. Altonis virtutes vel ex eo refulgent, quòd Chriſtus Dominus Noſter, dum ſanctus ad Aram, cui ſepultura Regularis propè Altare S. Wendelini nunc annexa conſpicitur, celebrabat, & S. Calicem elevabat, ſub Pueruli formâ ſupra Calicem, qui etiamnum Chriſti fidelibus devotè in hoc Monasterio oſtenditur, apparuerit, populũmque adſtantem benedixerit, multaque alia ſpecialia miracula, videnda apud Hundium hiſt. Salisburg. p. 2. & P. Bollandum in Actis SS. ad 9. Februarii, quæ brevitatis cauſâ hîc omituntur, eximiam B. Altonis Sanctitatem abundè demonſtrant.

Evolutis defuncto B. Altone aliquot annis præpotens quidam Comes ex nobiliſſima Catulorum familiâ Monasterium hoc, omniâque illius prædia cæpit uſurpare: quod & aliis locis piis illo tempore, teſte hiſtoria Schyrenſe, accidit: unde divinus in hoc loco cultus,

fundatione , & Monachis deficientibus poenè totaliter dilapsus est: successu verò temporis prædictus Comes per S. Altonem admonitus , cujus facti series in Legenda , & locis citatis diffusè describitur , minisque perterritus ablata restituit , Monasteriòque postliminiò ex Cœnobio Amergauensi Abbatem præfici fecit eximium tunc temporis virum D. Rudolphum.

Restauracionem hujus fundationis coadjuvit , & adauxit D. Itha mater Catulorum , Comitissa Tyrolensis , quæ in hac Ecclesia , teste lapide sepulchrali , sub pavimento propè Cathedram , ubi tunc temporis Altare S. Petri in Choro fratrum existerat , sepulta jacet ; & non solum prædium quoddam Amergauense , sed & plures villas in Comitatu Tyrolensi huic Monasterio largâ munificentia attribuit , & donavit , cùm enim D. Itha , prout in M.S. codice legitur , à marito suo gravissimi criminis accusata de Castro ultrà 70. ulnas unacum famulâ suâ præcipitaretur , & meritis B. Altonis incolumes ambæ evasissent , sepulchrum S. Altonis visitavit , ibique reliquos vitæ dies Divino impendit obsequio.

San-

Sanctimonialia Benedictinæ ex Weingarthen transferuntur in Altominster.

Cap. 4.

Circa Annum Domini 1047., cum Irmen-
trudis (aut Imira, ut legit M. S. Anti-
quissimum Weingarthense) uxor defuncti
tunc Domini Comitis Catuli S. Religionem
ingredi, habitumque monasticum recipere vel-
let, opportunumque sibi, & commodum hoc
ipsum B. Altonis cœnobium pro sua devotio-
ne indicaret, præviâ ad hoc licentiâ effectum
est, ut Monachi Ordinis S. Benedicti ex Alto-
minster in Altorff, seu Weingarth Suevicæ di-
tionis transferrentur, Sanctimonialia verò Al-
torfenses ad hoc monasterium mutuô utrius-
que consensu reponerentur, manente primâ
fundatione, quam D. Irmentrudis ut pluri-
mum ex suis adauxerat, sub manibus, & regi-
mine dictarum Sanctimonialium, quæ per
plura sæcula devotum Deo famulatum in hoc
loco exhibebant, obtentâ dispensatione ut &
fontem S. Altonis pro sua opportunitate, &
necessitate accedere possent, prout in M. S. an-
tiquis reperitur; translationem istam, atque
permutationem antiquissimus Codex M. S.
Weingarthenensis in Pergaména ad finem plu-
ribus insinuat.

Malignitate verò temporum, sive incuria
Præsidum d. æ Sanctimonialis eò pervenē-
re ut, cū quælibet particulatim assignata si-
bi prædia gubernare, indèque suum alimen-
tum trahere cogeretur, brevi tempore pleraque
Monasterii Bona dilapsa, monasteriūque
ipsum ad miserabilem statum redactum, po-
steà authoritate summi Pontificis Ordini SS.
Salvatoris, seu S. Birgittæ cum omnibus suis
traditum, & consignatum sit per litteras Apo-
stolicas de verbo ad verbum videndas apud
Hundium in Metrop. Salzburg. fol. 81.

**Abbates & Abbatissæ Ord. S. Be-
nedicti in Altominster, in quantum
ex antiquissimis Archivii nostri M.S.
colligi, & conjici poterat.**

S. Alto.

Anonymi 2.

Rudolphus.

Eberhardus.

Henricus.

Hiltrudis Abbatissa 1047.

Diemudis

Ermentrudis

Hiltrudis.

S. Euphemia 1180.

Bav. S. fol. 289.

Raderus vol. 2.

Ot-

Ottilia.
 Anna Abbatisa.
 Elisabetha.
 Chisilla.
 Catharina.
 Brigida.
 Agnes.
 Diemudis.
 Anna Glisenhauserin,
 Catharina.
 Gifilla.

Monasterium S. Altonis datur
 Ordini S. Birgittæ.

Cap. 5.

Monasterium S. Altonis, ut prælibatum, sinistra temporum conditione circa annum 1480. ad tantam ruinam devenerat, quòd ejus structuræ, & ædificia solo æquata, ejusque Bona disperdita, alienata, & distracta essent, ipsúmque monasterium à Sanctimonialibus Ord. S. Benedicti omninò desertum, & inhabitatum remaneret, ac inibi nullum Divini cultûs exercitium fieret; unde potentissimus Georgius, quem Divitem appellârunt, Comes Palatinus Rheni, inferioris & superioris Bavarix Dux, in cujus temporali ditione situs est locus, Bona Monasterii per aliquot

annos administrari, & gubernari, ac denuò Religioſas Perſonas pro laude Divina diu, notúque continuanda introducere ſtatuit. cùm verò nondum ſe, quem ex SS. Ordinibus ſeligeret, reſolviffet, Conthoralis Ejusdem Dom. Hedwigis Sereniſſimi Caſimiri Poloniæ Regis filia, Heroína cunctis virtutum ornamentis decora perſuaſit, ut aliis præferret Religionem, quam SS. Salvator mirabili modo ipſemet Divinitùs revelavit Divæ Birgittæ ex Regia Gothorum proſapia oriundæ.

Accenſus itaque Georgius Dux ſingulari devotionis affectu ad Ordinem SS. Salvatoris, ſeu S. Birgittæ eundem præelegit, atque à ſummo Pontifice Innocentio VIII. opportunas deſuper obtinuit facultates, prout in Bullis deſuper conſectis plenius continetur. Apud Hundium tit. Altominſter fol. 84 in Metropol. Salisburg.

Nec non ſingulares exemptiones, & Privilegia temporalia pro fundando, & facilius erigendo Monafterio ex Ducali ſua liberalitate adjecit

Wolfgangus Sandezell, Procurator hujus Monafterii.

Cap. 6.

UT autem prædictæ foundationis negotium optatam citius attingeret perfectionem,

à Serenissimo Fundatore deputatus est D. Wolfgangus Sandezell (postea laicus Professor ejusdem Ordinis S. Brigittæ & 18. Aprilis 1725. in hoc Monasterio piè defunctus: vid. Math. Rader. in Bav. S. vol. I.) ejus Memoria in Benedictione est , & licèt adversis hinc inde ageretur persecutionum , & calumniarum procellis , nihilominùs immobilis hærens , ac divino fretus auxilio eò negotium perduxit , ut litteræ Apostolicæ , & subsecuta fundatio plenarium in omnibus , & per omnia sortirétur effectum.

Famæ hujus famuli DEI, à moderno quodam immeritò traductæ ut consulatur, ea in vernaculis apponam, quæ M. S. illius temporis coæva historia luculenter insinuat.

Es ist zu wissen / daß der Stifftung / und Einsetzung des Ordens Salvatoris in diß Kloster Altominster ein grosser Ursacher / und getreuer Sollicitator im Anfang gewesen der Edl- Besitzer Wolfgang Sandezeller, der bey unsern Stüffter Herzog Görgen Seeligen in sondern Gnaden / Glauben / und Ansehen gewesen / und gesetzt worden zu einen gewaltigen Regierer des Klosters Altominster / so lang / bis der Orden eingesetzt mit Darreichung einer Summa Gelds / Damit er das Kloster wieder auffbauen soll nach der Regul Salvatoris , daß er treulich gethan: ist

ist von Stifter offtmals gen Rom geschickt worden / und hat die Original- Stüffts-Bullen expedirt / auch Bewilligung in die Erhebung S. Altonis erlangt / viel treffliche Stuck würdiges Heylthums mit ihm von Rom in diß Closter bracht / der alten Freyheiten diß Closters Bestättigung und Mehrung neuer Privilegien von vielen Päbsten / und dem Kayser Maximiliano mit grosser Arbeit und Expenien erlangt / endlich im Closter MARIA - Maingen sambt seiner Hausfrauen Profess gethan. Ist im 1517. in Beschuß zu den Brüdern eingangen / darinn sein Leben wohl Christlich / und Geistlich beschlossen. Am 18. Tag Aprilis im 1525. Jahr gestorben.

Introductio primarum Personarum, & obitus D. Fundatoris.

Cap. 7.

Completâ & ad Regularem Ordinis disciplinam accommodatâ Fabricâ Rev.^{mus} D. Sixtus Ordinarius & Episcopus Frisingensis die 21. Januarii anno 1497. ex Monasterio MARIAE Maingen in Rhetia ad Monasterium Sororum 15. Sanctimonialis introduxit, quarum nomina sunt :

S. Anna Huetterin velata.

S. Christina Weiglin.

S. Anna Wagnerin.

S. Anna Hüeffingerin.
 S. Eva Sandezellerin.
 S. Magdalena Töttin.
 S. Ursula Pognerin.
 S. Margaretha Theiningerin.
 S. Ursula Kloblin.
 S. Magdalena Peckin.
 S. Magdalena Furterin.
 S. Otilia Oeflerin.
 S. Barbara Jöplin.
 S. Kunegund Weillerin.
 S. Margaritha Wintershofferin.

In Curia autem Fratrum à monasterio
 sanctimonialium omninò separata , structurâ
 Ecclesiæ , murisque altis interjectis Religiosos
 ejusdem Ordinis , prout divinum exigit insti-
 tutum , posuit , quorum nomina sunt :

Fr. Wolfgangus Sandezell.
 Fr. Andreas Pauman.
 Fr. Christianus Brucker.
 Fr. Joannes Mayr.
 Fr. Wendelinus.
 Fr. Stephanus Ehemann.
 Fr. Paulus.
 Fr. Joann. Sam.
 Fr. Joann. Wolfhart,
 Fr. Paulus Fackelmann.

Paulopost prô dolor! Fundator noster
Dux Georgius intempeſtiva morte 1. Decem-
bris 1503. defunctus eſt, unde fundatio Mo-
naſterii, quam pro 60. Monialibus, & 25.
Fratribus juxta divinum inſtitutum meditaba-
tur, manſit imperſecta, & in præſentem us-
que diem diverſis, iisque gravibus ſubjecta
incommodis, quæ non niſi diligenti, & at-
tenta rerum adminiſtratione ſubmoventur.

Abbatiffæ Ord. S. Birgittæ in Altominſter.

Cap. 8.

ANna Huetterin de Nördling obiit die 21.
Junii 1527.

Catharina Oertlerin de Auguſta obiit die 10.
Maji 1530.

Urfuſa Klöblin de Norinberg obiit die 4.
Decembr. 1537.

Ottilia Oefflerin de Wendling obiit 28. Febr.
1557.

Martha Petſchnerin de Monachio obiit die 9.
April. 1563.

Barbara Steudlin de Landiſhuto obiit 29. A-
pril. 1570.

Catharina Plaicherin de Altorninſter obiit die
21. Januar. 1582.

Anna

Anna Preussin de Ingolstadt obiit die 28. Novemb. 1609.

Anna Dietherin de Augusta obiit die 19. Novembr. 1623.

Anna Mayrin de Ingolstadt obiit die 4. Maji 1635.

Apollonia Wagnerin de Hechenkirchen obiit 3. Junii 1649.

Maria Magdalena Carlin de Polling obiit 25. Decembr. 1668.

M. Birgitta Stöblerin de Monachio obiit 7. Martii 1669.

M. Febronia Körnlin de Monachio obiit 21. Junii 1676.

M. Clara Reuschlin de Monachio obiit 23. Septemb. 1704.

M. Candida Schraivoglin de Monachio obiit die 11. Septemb. 1715.

17. M. Rosa Köglin de Monachio pro tempore regnans D.ª Abbatissa.

Sanctimoniales Ord. S. Birgittæ
in Altominster defunctæ.

Cap. 9.

Magdalena Peckin de Preslau.

Eva Sandezellerin die 21. Martii 1503.

Christina Weiglin.

Bir.

Birgitta Widmanin.
 Barbara Rechenmaisterin.
 Margaretha Theiningerin.
 Ursula Barthin de Augusta.
 Barbara Streüßin de Monachio.
 Magdalena Mercklin Monacensis.
 Kunegundis Weillerin.
 Sibylla Reisserin.
 Anna Huetterin, Abbatissa.
 Anna Schönin Landsperg.
 Anna Hoffmayrin.
 Magdalena Töttin.
 Catharina Oertlerin, *Abbatissa*.
 Elisabetha Neumayrin, Monacens.
 Barbara Ebenspergerin Monacens.
 Anna Ruprechtin.
 Anna Genstallerin Monacens.
 Ursula Melzerin, Frising.
 Ursula Klöblin, *Abbatissa*.
 Anna Guttin.
 Apollonia Paumanin de Rhain.
 Margaretha Wintershoverin de Maingen.
 Catharina Millerin Augustana.
 Magdal. Eghardin Wending.
 Barbara Schreiberin de Ulma.
 Margaretha Lochnerin Monacens.
 Anna Waizenriederin.
 Apollonia Klöblin de Norimberga.
 Ursula Kerzlerin, Augustana.
 Christina Weinpreunerin, Norimberg.
 Eli-

Elifabetha Schleicherin, Frisingenf.
 Elifabetha Ostermairin, Schyrenf.
 Walburga Pürnbärnerin, Altomonast.
 Anna Oefflerin, Monacensf.
 Magdalena Wunderin, Altomonast.
 Afra Natanin, Augustana.
 Birgitta Hallerin, Altomonast.
 Anna Wällin, Augustana.
 Catharina Müllerin, Monacensf.
 Margaretha Werthamerin, Norimberg.
 Ursula Griestetterin.
 Ottilia Oefflerin *Abbatissa*.
 Catharina Weckerin, Humersperg.
 Anna Algerin, Pettmess.
 Anna Amelspergerin, Schrobenuß.
 Maria Dägin, Meming.
 Walpurga Neglerin, August.
 Anna Gröppmairin, Monacensis.
 Elifabetha Natanin, August.
 Anna Heiglin, Monacensis.
 Martha Petscherin, *Abbatissa*.
 Catharina Greulichin, Strasburg.
 Maria Hainrichin, de Gnadenberg.
 Walburga Schraivoglin, Altomonast.
 Elifabetha Jordanin, Augustana.
 Veronica Königin, Augustana.
 Barbara Steüdlin, *Abbatissa*.
 Margaretha Narholzin, Altomonast.
 Anna Handzellerin, Altomonast.
 Susanna Widmanin, Augustana.

Ursula Mangin, Ingolstadt.
 Anna Praittnerin, Ingolstadt.
 Elisabetha Weberin, Altomonast.
 Anna Pergerin, Monacens.
 Catharina Plaicherin, *Abbatissa*.
 Catharina Oerberlin, Monacens.
 Barbara Kaltenthalerin, Monacens.
 Elisabetha Biernbaumerin, Altomonast.
 Elisabetha Schmidtin, Hechenkirchens.
 Scholastica Hagnerin, Tölzens.
 Margaretha Widmanin, Tolzens.
 Anna Grabmairin, Ingolstadt.
 Maria Steubenwegin, Altomonast.
 Regina Preussin, Ingolstadt. 1606.
 Anna Karnerin, Ingolstadt.
 Anna Seutterin.
 Ursula Kolmanin, Augustana.
 Anna Hartlin, Monacens.
 Anna Preussin, Ingolstadt. *Abbatissa*.
 Barbara Strafferin, Ingolstadt.
 Christina Pachhamerin, Rosenheimens.
 Maria Schrallin, Monacens.
 Elisabetha Schottin, Ingolstadt.
 Barbara Hallerin, Altomonast.
 Anna Poppin, Gischen.
 Barbara Knollin, Altomonast.
 Margaretha Hueberin, Altomonast.
 Walpurga Reiznerin, Ingolstadt.
 Anna Diethnerin, *Abbatissa*.
 Margaretha Mayrin, Monacens.

Barbara Widmanin, Augustana,
 Anna Jonabacherin | 1632. die 22. April.
 Maria Soffmanin | à Suecis occisæ.
 Clara Friedingerin, Monacens.
 Anna Graffin, Monacens.
 Maria Catharina Wagerin, Monacens.
 Anna Thaufferin, Hundzol.
 Margaretha Niglin, Tölzens.
 Margaretha Marottin, Frising.
 Anna Schmidtin, Landsperg.
 Ursula Lödlin, Ingolstad.
 Anna Mayrin, *Abbatissa*.
 Margaretha Halmayrin, Pettmess.
 Maria Kumpfin, Monacens.
 Apollonia Wagnerin, *Abbatissa*.
 Helena Holdingerin, Pizling.
 Maria Merita Talmayrin, Monacens.
 Afra Schwaigerin, Wessofont.
 Regina Pullingerin, Gossendorff.
 Catharina Höglin, Schyrens.
 Barbara Grueberin, Asgott in Fianden.
 Ursula Träplin, Tegernseens.
 Regina Siglin, Monacens.
 Maria Mentlerin, Augustana.
 Maria Gershauserin, Hegnenberg.
 Regina Bayrin, Monacens.
 Barbara Sibenaicherin, Pfaffenhovens.
 Regina Diselmairin, Augustana.
 Anna Schroppin, Lienhartsburg.
 Salome Barthin de Frieding.

Maria Magdalena Carlin, *Abbatissa*.
 Maria Birgitta Stöblerin, *Abbatissa*.
 Catharina Siglin, Monacens.
 Maria Oswaldin, Aichach.
 Barbara Voglmairin, Monacens.
 Barbara Mayrin, Gnäzburg.
 Maria Parstorfferin, Monacens.
 Maria Merita Grimin, Monacens.
 Sara Schwenckhin, Brixienf.
 Maria Antonia Hörmanin, Altomonast.
 Maria Febronia Körnlin, *Abbatissa*.
 Joanna Grindlin, Monacens.
 Barbara Pollinerin.
 Maria Hörckherin, Altomonast.
 Maria Victoria Lindnerin, Monacens.
 Elisabetha Schönin, Monacens.
 Cæcilia Sinderspillerin, Monacens.
 Marcella Peürlin, Altomonast.
 Gertrud. Wernbergerin, Schanschorn.
 Patientia Wagnerin, Fridberg.
 Martha Dannerin, Altomonast.
 Ingeburg Krazerin, Monacens.
 Cordula Aignerin, Monacens.
 Magdalena Holzmairin, Monacens.
 Maria Antonia Käßplerin, Altomonast.
 Maria Justina Schlickhenriederin, Altomon.
 Maria Mechtild. Käßplerin, Monacens.
 Catharina Schuesterin, Aichach.
 Monica Mayrin, Aichach.
 Maria Angela Schottin, Passaviens.

- Maria Helena Kainzi, Marabach.
 Maria Alexandra Angermayrin, Monacens.
 Maria Constantia Eisenreichin, Monac. 1702.
 Maria Birgitta Sigardin, Monacens.
 M. Theresia Ederin de Traunstein.
 M. Rosina Kleerin, Monacens.
 M. Anna Ablin, Monacens.
 M. Juliana Talhamerin, Wasserburg.
 Maria Kandlerin, Altkirchen.
 Maria Clara Reischlin, *Abbatissa*.
 M. Agnes Schlickherin, Buechbach.
 Maria Francisca Adlzreutherin, Monacens.
 Maria Euphrosina Adlzreutherin, Monac.
 M. Benigna Schrefflin,
 M. Sabina Peürilin.
 M. Magdalena Plebstin, Monacens.
 M. Cæcilia Dagin de Perla.
 M. Candida Schraivoglin, *Abbatissa*.
 M. Lucia Calparin, Schauschorn.
 M. Bonaventura Kerlin.
 M. Anna Freuhamerin.
 M. Justina Percklmairin, Altomonast.
 M. Afra Amonin.
 M. Mercuria Burghardin.
 M. Regina Spizerin, Monacens.
 M. Rosalia Spizenbergerin, Monacens.
 Maria Catharina Kreitmayerin, Monacens.
 Maria Josepha Adlzreutherin, Monacens.
 M. Joanna Grasmanin, Monacens.
 Maria Rosalia Christmillerin de Englschal.
 M. Ursula Tölzerin, Monac. PP.

PP. Priores, & Confessores Generales Ord. S. Birgittæ.

Cap. 10.

P. Petrus Alber de Blumenthal obiit die 3.
• Maji 1512.

P. Stephanus Eeman obiit die 10. Januarii
1521.

P. Andreas Pauman 1513. abivit in Mainen;
ubi & defunctus.

P. Joannes Balgmacher Franco obiit die 3. Au-
gusti 1542.

P. Alto Siber Altomonasteriens. obiit 4. Junii
1547.

P. Simpertus Pocksberger Augustanus obiit
die 6. Martii 1568.

P. Georgius Karch de Kriebach obiit 17. April.
1573.

P. Andreas Neumair de Kriebach obiit die 11.
Novembr. 1605.

P. Joannes Günter Monacens. obiit die 23. Ju-
lii 1625.

P. Lucas Bruiers Juliacens. obiit 22. Martii
1644.

P. Joannes Vent Altomonaster. obiit die 18.
Octobr. 1649.

P. Joannes Walfisch, Monacens. obiit die 23.
Martii 1669.

d. Simon Hörman Altomonast. obiit die 20.
Maji 1701. P.

P. Carolus Schmidthamer Pfaffenhovens. obiit
die 29. Martii 1724.

P. Jacobus Scheckh.

PP. & Fratres Religiosi Ordinis
S. Birgittæ defuncti.

Cap. II.

P. Joannes Sam.

V. P. Petrus Alber, Blumenthal.

P. Paulus Falckeman, Aichstett.

P. Joannes Landerer, Meming.

Fr. Joannes Kellner, Landishutan.

V. P. Stephanus Eeman.

B. Fr. Wolfgang. Sandizell. 18. April. 1525.

P. Zacharias Zenger, Ulmens.

V. P. Joannes Balgmacher, Franco,

Fr. Stephanus Dann, Töttenried.

V. P. Alto Siber, Altomonast.

Fr. Leonhardus Trapp, Deitenhovens.

P. Leonhardus Haffner, Altomonast.

P. Martinus Kals, Monacensis.

P. Georgius Fleur, Weilheimens.

P. Alto Knoll, Altomonast.

V. P. Simpertus Bocksberger, Augustan.

Fr. Joannes Haffner, Duntenhauens.

V. P. Georgius Karck, Kriebach.

Fr. Sebastianus Guethbier, Gnadenberg.

P. Joannes Fendt, Altomonast.

Fr. Antonius Speiser, Altomonast.

Fr. Martinus Waizenrieder, Altomonast.
 P. Casparus Polmair,
 V. P. Andreas Neumair, Kiebachens.
 P. Absolon Eybeckh, Tasing.
 Fr. Antonius Ros, S. Goir.
 Fr. Joannes Geisler, Schrobenuß.
 P. Georgius Dömer, Altomonast.
 P. Sebastianus Hau; Bambergens.
 Fr. Martinus Zoly, Schöngau.
 Fr. Lucas Glöggl.
 Fr. Ulricus Plebst, Altomonast.
 V. P. Joannes Günther, Monacens.
 P. Augustinus Drexl, Wessofontan.
 Fr. Joannes Kümerl, Wendling.
 Fr. Wolfgangus Krabler, Altomonast.
 Fr. Joannes Wolpsal, Reutha.
 P. Antonius Knöpfer, Juliacens.
 P. Augustinus Berndrunck.
 Fr. Michael Palerien, Altomonast.
 Fr. Georgius Barth, ad S. Montem.
 Fr. Georgius Seidl, Altomonast.
 P. Georgius Bergenthaller, Monacens.
 V. P. Lucas Bruiers, Juliacens.
 P. Wilhelmus Schwarzenberger, Monacens.
 P. Balthasar Kirchmair, Wessofontan.
 V. P. Joannes Fendt, Altomonast.
 Fr. Joannes Ostermair, Frisingens.
 Fr. Petrus Hörcker, Altomonast.
 Fr. Ambrosius Zenck, Bambergens.
 P. Elias Schürle de Reutha.

- P. Reginaldus Grindler, Wolzachens.
V.P. Joannes Walfisch, Monacens.
P. Hieronymus Ostermair, Monacens.
P. Thomas Gros, Röremos.
P. Ambrosius Häberle, Monacens.
P. Philippus Scieffeisen, Mainburgens.
P. Alto Grindler, de S. Salvatore.
P. Augustinus Hörckher, Altomonast.
P. Matthias Schwegler, Monacens.
Fr. Ulpho Renner, de Garisch.
Fr. Georgius Mosholzer, Sabach.
P. Andreas Scherrer, Monacens.
Fr. Ludovicus Rieger, Monacens.
P. Reginaldus Heichl, Monacens.
P. Judas Thadæus Fiernhamer, Landishutan.
Fr. Dismas Sibenbürger, Landishutan.
Fr. Elias Pinelli, Hollandus.
P. Jacobus Schwegler, Monacens.
Fr. Michael Gris, Eisenhovens.
Fr. Casparus Krimer, Hirtlbacens.
P. Eghardus Heizer, Chamens.
V.P. Simon Hörman, Altomonast.
P. Gregorius Kleer, Monacens.
P. Magnus Haustetter, Monacens.
P. Josephus Heller, Inichen Tyrol.
P. Alto Dräselmair, Monacens.
Fr. Pius Gansler, Frisingens.
P. Ulpho Palmberger, Altomonast.
Fr. Antonius Lettenbaur, Altomonast.
P. Paulus Schön, Monacens.

Fr. Wendelinus Mändl, Töttenried.
 P. Benedictus Schraivogl, Monacens.
 P. Guttmanus Rueperskirchner, Altomonast.
 P. Joannes Grädl, Wasserburgens.
 P. Joachim Hillebrand,
 P. Birgerus Sebolt, Monacens.
 Fr. Alexander Rieger.
 V. P. Carolus Schmidthamer, Pfaffenhovens.
 Fr. Dismas Asam, Töttenried.
 Fr. Joannes Talhover.
 Fr. Benedictus Millauer, Tyrolens.
 P. Clemens Kneisl, Altomonast.
 P. Petrus Wagner, de Glon.

Epitaphia in marmore excisa, aliäque Ecclesiæ Monumenta.

Cap. 12.

1. **D**itha. Lapis est albi coloris in medio ambitu, ac pavimento ante Cathedram repositus.
2. Domina Christina uxor D. Sigismundi de Mäxlrain propè Sepulchrum S. Altonis ad partem meridionalem cum inscriptione vernacula:

Hie ligt begraben / und ist gestorben an Montag nach St. Martein-Tag Anno 1435. Die Edle Frau Christina, weiland Sigmund von Mäxlrain zu Hochenburg verlassene Wittib /
 ges

gebohrne Tuggerin von Mellars / der Gott
genädig und barmherzig seyn wolle / und all
glaubigen Seelen.

3. Nepotes prædictæ D. de Maxlrain cum in-
scriptione:

So ligen auch hiebey begraben ihr fünff Enickl /
so von ihrer Tochter / und Wolsen von Schel-
lenberg zu Rüßneck / Marschalck zu München
gebohren.

4. D. de Gebeck ad latus Evangelii Altaris SS.
Trinitatis. Lapis verò repositus est in mu-
ro Chori inferioris.

Anno 1539. den xxij. Hornung ist gestorben der
Edl und Best Wolf Gebeckh zu Ermbach /
dem Gott gnad.

5. In medio ambitu versus sepulchrum S. Al-
tonis videtur Lapis marmoreus cum hoc
signo:

6. Ante Scalas Chori inferioris jacet lapis, in
quo Calix sacerdotalis excisus.

7. Propè eundem versùs Altare S. Wendelini
videtur alius lapis omninò incognitus.

8. In muro ante prædictum Altare S. Wen-
delini ad lapidem marmoreum:

Hie ligt begraben der Ehrnvest / und Wohlvor-
nehme Herr Kùpferle / dises Löbl. Gottshaus
und Closters ist 52. Jahr gewesen Castner /
und Richter zu Alberzehl ; so nach erreichten
70. Jährigen Alter den 18. Julii 1652. in
Gott

Gott seelig entschlaffen / dem der Allmächtige Gott neben anderen hie ruhenden Christglaubigen Seelen ein völlige Auferstehung verleihen wolle. Amen.

9. Ante Altare S. Altonis.

Hic quiescit V. D. Maria Febronia Kerlin, cujus anima sit in pace. 1676. 21. Junii.

10. In Choro inferiori:

V. D. Magdalena Carlin, Abbatissa. 25. Decembr. 1668.

11. Nicolai Eübeck, Judicis in Ober-Altaich effigies in tabula depicta. Fr. Absolon. 1576.

12. Jacobi Schmidt, hospitis.

13. Eliæ Hörckher.

14. Georgii Widman, Ephippiarii.

15. Joannis Seell, hospitis.

16. Joannis Schlein, Pistoris.

17. Martini Käßpler. 1679.

Statuæ de ligno in Ecclesia S. Altonis existentes.

S. Antonii à D. Antonio Seidl. 1698.

S. Josephi à D. Altone Maggt. 1702.

S. Francisci Xaver. à D. Paulo Böckh. 1727.

S. Joan. Nepomuc. à D. Joseph. Wanner. 1726.

S. Sebastiani à D. Jacobo Spech. 1696.

B. V. sub Cruce cum candela à D. Joanne Käßpler.

B.V.

B. V. M. Oettingana à Domino Joanne Jacobo
Hölgott, Granario, & Judice forensi.

B. V. M. ad fontem Baptismalem à D. Ignatio
Achter, Scriba.

Picturæ ad fontem S. Altonis in Ecclesia propè Altare.

1. **S.** Alto in forma peregrini cum inscriptio-
ne vernacula:

S. Alto verlässt sein Königreich / raist aus Schott-
land als ein Pilger allhero in Bayrn an diß
Orth.

2. Pipinus Rex invisit S. Eremitam, eique
magnam partem sylvæ donat.

Pipinus Caroli Magni Sohn schencket Sanct
Altoni den hiesigen Forst für aigen / denselben
auch nach seinem Gefallen zu gebrauchen.

3. S. Alto excitat fontem.

S. Alto erwecket einen Bruunen mit seinem
Stab / aus welchem gegenwärtiges Wasser
heraus fließt.

4. S. Alto cædit arbores.

S. Alto macht mit einem Messer einen Craiß
umb die Bäum / und sie fallen nieder / und die
Nest tragen die Bögl darvon.

5. S. Alto fabricat Monasterium.

S. Alto als erster Urheber und Patron erbauet
anfänglich das hiesige Closter / welches nach
seinem Namen genennt wird Altomünster.

An-

Anniversarii in Ecclesia S. Altonis fundati, aliæque Ecclesiæ Monumenta.

Cap. 13.

1. **D.** Itha Comitissa Tyrolensis sicut re-
 stauratori hujus Monasterii pluri-
 mum contribuit, ita & meretur perpetuâ
 memoriâ, devotione, & oratione honorari,
 quod non solis quotidianis spiritualibus ex-
 exercitiis, sed & officio Anniversario exple-
 tur, sub quo omnium Fundatorum nomina
 expressè denuntiantur, & largæ dantur elee-
 mosinæ.
2. **D.** Ursula Comitissa de Preussing in Ober-
 árnbach pro sua, & **D.** Sigismundi de Neu-
 deck nobili familia perpetuum fundavit
 Officium Anniversarium.
3. **D.** Sigismundus de Maxlrain pro se & sua **D.**
 Conjuge Christina nata Fiegerin de Schwaz
 1532. Anniversarium fundavit, sub quo de-
 nuntiatio faciendâ **D.** Wolfgangi de Schel-
 lenberg, & **D.** Joannis de Pfeffenhausen,
 item **D.** Georgii de Weix, & Täsing, item
D. Birgittæ de Schellenberg.
4. **D.** Georgius de Weix & Täsing 1542. fun-
 davit pro se, & sua Conjuge **D.** Birgitta An-
 niversarium, sub quo memoria sit **D.** Wi-
 gulæi de Weix, **D.** Wolfgangi de Weix,
D.

D. Burghardi de Papenheim , D. de Hirnhaim , ejúsque filiaæ Helenæ de Fleckhenstein.

5. D. Wolfgangus Gebeckh 1540. fundat pro se , suâque Conjuge D. Dorothea Zelterin Anniversarium , sub quo memoria fit D. Erasmi Gebeck de Arnbach , item D. Wolf. de Gumpfenberg , & D. Annæ Zelterin.
6. D. Joannes Adlzreiter Concilii Elect. intimi Cancellarius pro se , & sua D. Conjuge Euphrosina fundat 1695. Anniversarium , includendo Illustrem Wämplerianam familiam.
7. D. Matthias Schön 1672. fundat Anniversarium pro se , & sua Conjuge D. Catharina , inclusâ utriusque familiâ.
8. D. Maria Wagerin nata Marzellerin fundat 1626, pro se , suo Marito & Liberis Anniversarium , erat hæc Magistra in Aula Poloniæ.
9. D. Bonus Cleer de Cleemont fundat anno Domini 1679. Anniversarium pro familia Cleeriana , Heichl , & Plazeriana.

Insignia Munificentiaæ Monumenta huic Ecclesiaæ facta.

ANno Domini 1548. die 26. Januarii Christianissimus Rex Romanorum Boëmiæ , Hungariæque Ferdinandus in hac Ecclesia di-

dilectissimæ suæ Conjugi Reginae Anniversarium diem celebravit, ex Augusta Vindelicor. ad nostrum veniens Monasterium; & pransus in nostro Refectorio erga utrumque Conventum benevolum, & munificum non tantum verbis, sed & factis se exhibuit, mittendo nobis totum & novum ornatum nigri coloris ex purpura villosa factum cum Regiis Insigniis insignitum. Ita ex antiquis M.S.

Anno 1587. Serenissimi Principes, & Duces Bavarix Wilhelmus, & Ferdinandus Germani fratres hoc Templum quinque Campanis exornarunt, quarum duæ minores 1704. per Anglos, & Hollandos ablatae sunt.

Libri S. Altonis anno 1489. compacti memoria sunt Perillustris Familix de Sandizell cum inscriptione: Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam.

Reliquiarium per modum Ostensorii, in quo Reliquia S. M. Annæ reconditur, donavit D. Alex. Fugger additis Insignibus: A. FF. Reverendissimus D. Bartholomæus Schall Suffraganeus Frisingensis quatuor Reliquiaria, D. Leonardus Reisner Patritius Monacensis unam tabulam; & alteram D. Präntl 1615. & D. Jacob. Mayr Monacensis Crucifixum cum argenteis ornamentis huic legarunt Monasterio.

Crucifixus ex Ebore donum est Illustris Familiae de Adelzreuther.

Ornatus rubri & candidi coloris ab Illustri Familia Wamplerianâ donatus fuit in secunda S. Professione trium Sororum Mariae Franciscæ, Mariae Euphrosinæ, & Mariae Josephæ.

Crucifixus de Alabastro donum est Annæ Theresiæ Cleerin: sicut & Statua argentea S. Altonis ab hac ipsa Cleeriana Familia proveniens.

SS.^{rum} Reliquiæ in Ecclesia S. Altonis venerabiles.

Cap. 14.

CAvetur in S. Regula hujus Instituti cap. 18. ne plura de argento, vel de auro in possessione habeantur Monasterii; quoniam nec aurum, nec argentum, sive gemmas, sed gratiam Divinam continuis Studiis, devotis orationibus, & Divinis Laudibus sibi coacer- vabunt pro Thesauro; unde & Antecessores nostri singulares eò cogitationes intendebant, ut Monasterium S. Altonis multis, iisque pretiosis ditesceret, resplenderetque S. Reliquiis, prout ex subjuncto Indice in compendio videre licet, & consolari.

Index SS. Reliquiarum.

1. **D**E Mensa Coenæ Domini.
2. De monte Oliveti.
3. De Sepulchro Christi Domini.
4. De loco , ubi Christus Dominus docuit
Pater noster Discipulos.
5. De Ossibus & vestibus S. Petri Apost.
6. De Ossibus S. Pauli Apostoli , & S. Timothei.
7. De Ossibus S. Andreæ Apostoli.
8. De Ossibus S. Jacobi majoris Apostoli.
9. De Sepulchro , vestibus , & Altari S. Joannis Apostoli & Evangelistæ.
10. De Ossibus S. Thomæ Apostoli cum uno
Dente Ejusdem.
11. De Ossibus S. Jacobi minoris Apost.
12. De Ossibus S. Philippi Apost.
13. De Ossibus S. Bartholomæi Apost.
14. De Ossibus S. Matthæi Apost. & Evang.
15. De Ossibus S. Simonis Apostoli.
16. De Ossibus S. Judæ Thaddæi Apost.
17. De Ossibus & Sepulchro S. Matthiæ Apost.
18. De Ossibus S. Lucæ Evangelistæ.
19. De Ossibus S. Marci Evangelistæ.
20. De Cruce S. Andreæ Apostoli.
21. De Ossibus S. Barnabæ & S. Cleophæ.
22. De Ossibus S. Deodati M.
23. De Ossibus , Capite, & vestibus S. Joannis
Baptistæ.

24. De SS. Innocentibus.
25. De Offibus S. Stephani Papæ M.
26. De Offibus SS. Pontificum Clementis,
Alexandri, Urbani, Xisti, Sylvestri, &
Lini MM.
De S. Leodegario, Martino, & Hermo-
lao MM.
27. De Offibus, & uno Dente S. Blasii Episc.
28. De S. Thoma Cantuariensi, S. Sinesio, &
S. Ignatio Episc.
29. De Offibus S. Valentini M., & lapidibus,
quibus lapidatus est Stephanus M.
30. De Offibus S. Laurentii Levitæ.
31. De Cranio S. Pantaleonis.
32. De Offibus SS. Gervasii & Prothasii,
- - - S. Eustachii & Fortunati.
- - - S. Viti, Victoris, & Victorini.
- - - S. Valentiniani, Theodori, &
S. Valentii.
- - - S. Innocent. MM., & Sociis S.
Achatii.
33. De Offibus Sociorum S. Mauritii, Gereon-
nis, & Kiliani.
34. De Offibus S. Liberati, & Ignatii M.
- - - S. Felicis, & Valentii,
- - - S. Benigni, & Prolperi,
- - - S. Floriani, & Decorfi, ac
S. Modesti.

35. De Offibus S. Iustini, & Irenæi.
- - S. Wenceslai, & Theophili,
- - S. Ruffini, & Palchafii,
- - S. Digni, & Quiriaci,
- - S. Candidi, & Crescentiani.
36. De Offibus S. Sebastiani M.
37. De Offibus S. Castuli M.
38. De Offibus SS. Theodori, & Pii,
- - S. Primi, & Feliciani,
- - S. Cælestini, & Desiderii,
- - S. Romani. Salustii M.
39. De Offibus S. Floriani M.
40. De Offibus S. Georgii M. unacum parte
Digiti.
41. De Offibus S. Christophori M.
- - S. Cosmæ, & Damiani,
- - S. Magni, & Sigismundi,
- - S. Mennæ, & Marcellini,
- - S. Tyburtii, & Valeriani,
- - S. Juliani, & Adriani,
- - S. Quirini, Lucii, & Lucidi,
- - S. Vitalis filii S.æ Felicitatis.
42. De Offibus S. Hypoliti M.
43. De Offibus S. Columbi, & Zenonis M.
44. De Offibus S. Laureatæ, Theophilæ, S.
Verecundæ, & Pacificæ M.
45. De Offibus S. Gregorii Magni, Martini,
& Leonis Magni Pontificum.
46. De Togâ S. Alberti Magni, & lineâ veste
S. Caroli Borromæi.

47. De Offibus & mensa S. Hieronymi.
48. De Offibus S. Severini, Briccii,
 - - S. Lamperti, & Simperti,
 - - S. Erhardi, unacum digito S.
 Cassiani Episc.
49. De Offibus S. Remigii Episcopi.
50. De diversis vestibis S. Udalrici Episcopi.
51. De Offibus S. Corbiniani Episc. Frisingens.
52. S. Wolfgangi unus Dens adhuc integer-
 rimus cum offibus.
53. De Offibus S. Martini Episcopi.
54. De Offibus S. Nicolai, & Alexii,
 - - S. Erhardi, & Gebhardi Con-
 stant, & S. Adalberti Episc.
55. De Offibus S. Antonii Abbatis.
56. De Reliquiis S. Josephi Sponsi B. V. M.
57. De Offibus S. Benedicti Abbatis & vepri-
 bus, item S. Mauri.
58. De Offibus S. Ægidii.
59. Duo Agnus Dei benedicti à Vener. Servo
 Dei Innoc. XI.
60. De Offibus S. Materni Episc. Colonjens.
61. De Offibus S. Catharinæ Virg. M.
 - - S. Barbaræ, & Agnetis,
 - - S. Cæcilie, & Margarethæ,
 - - S. Felicitatis, & Benedictæ,
 - - S. Lucie, & Bonaventuræ,
 - - S. Ursulæ, & Cordulæ V. & M.

62. De Offibus unacum Dente S. Apolloniæ,
- - S. Agathæ, & Justinæ,
- - S. Anastasiæ, & Sabinæ,
- - S. Dorotheæ, & Julianæ.
63. De Offibus S. Adelgundis,
- - S. Kunegundis, & Florinæ,
- - S. Petronillæ, & Euphemie.
64. De Offibus, & veste S. Walpurgæ,
- - S. Othiliæ, & Hildegardis,
- - S. Scholasticæ, & Eratrudis,
- - S. Rosæ Virg.
65. De habitu, & velo S. Claræ, & B. Joannæ
de Cruce.
66. De Offibus S. Constantiæ, & Perpetuæ,
- - S. Aureliæ, & Columbæ.
67. De Offibus, & vestibus S. Annæ Matris
B. V. M., & velo S. Elisabeth S. Joannis
Genitricis.
68. De Offibus S. Elisabeth Hungariæ Regina.
69. De Offibus, & Capillis S. Mariæ Magda-
lenæ, & S. Marthæ unacum Berettino S.
Magdalenæ.
70. De Offibus S. Pelagiæ, & S. Mariæ
Ægyptiacæ.
71. De Capillis, velo, & vestibus, ac locis
B. V. MARIÆ,
• Item de lacte, & sepulchro B. V. M.
72. Agnus Dei ex Monacensi Duc. Residentiæ
Conflagratione 1578. illæsus.

73. De locis sanctis Mensâ , scalâ , panibus , vestibus , titulo S. Crucis Domini Nostri JESU Christi.

74. De spinea Corona una integra Spina.

75. De S. Cruce D. N. J. C. magnæ S. Particulæ in diversis Crucibus exornatæ.

76. S. Syndon , in qua sepultum fuit Corpus Christi juxta Originalem Turini in Italia asservatam.

77. S. Lancea , quâ perforatum fuit latus Christi juxta Originalem Basilicæ S. Petri in Vaticano.

78. S. Clavus , quo crucifixus fuit Christus Dominus secundum Originalem S. Crucis in Jerusalem de Urbe Roma.

79. Vultus sanctus Christi Domini patientis desumptus ab Originali in Basilica S. Petri in Vaticano asservato.

80. De Ossibus S. Altonis Patroni nostri.

81. Item Cranium integrum ,

82. Et Culter Ipsius

83. Item Calix , super quem Christus Dominus apparuit , & populo benedixit.

84. Item duo libri 1489. à B. Fr. Wolfgang. de Sandizell exornati.

85. De Ossibus S. M. Birgittæ.

86. Item cingulum cum vestibus S. M.

87. Item de mensa , in qua cælestes scripsit Revelationes.

88. Item velum Capitis integrum S. M. Birgittæ.

9. De Ossibus S. Catharinæ Virg. & primæ Abbatissæ in Vasten.
90. Corpus integrum S. Fortunati Martyris nomine proprio.
91. Et S. Victoriæ M. nomine proprio, unacum lapide horum Geminorum.
92. Corpus integrum S. Mercuriæ M. Nobilis Romanæ Matronæ.
93. Corpus integrum S. Maximiniani Mart.
94. Corpus integrum S. Alexandri M.
95. Corpus integrum S. Clementiæ M.
96. Corpus integrum S. Marthæ Virginis, & Martyris, nomine proprio.
97. Corpus integrum S. Sebastiani M. nomine proprio.

Unde prædictus SS. Reliquiarum Thesaurus, ubi incidenter de B. Fr. Wolfgango Sandizell.

Cap. 15.

HArum Thesaurum Reliquiarum Monasterium S. Altonis tum per se, suosque Confratres Romam usque emissos, tum per PP. Procuratores Generales S. Ordinis nostri in Monasterio Vastanensi Professos, & regendæ domui S. M. Birgittæ de Urbe Roma præpositos tractu temporis obtinuit.

Magnam etiam partem B. Fr. Wolfgangus de Sandizell hujus Monasterii apud S. Se-
dem

dem Apostolicam Procurator, dein S. Ordinis in MARIA-Maingen Professus, & huc translatus personaliter Romæ existens impetravit, & à liberalissimâ Serenissimi Fundatoris nostri munificentia reportavit; prout Authenticis, iisque Romanis in charta pergamenâ exaratis litteris doceri potest.

Unde satis constat, quam censuram mereantur ea, quæ in Chronologia Monastico-Philosophica pro publica Disputatione 1702. Augustæ Vindel. impressa fol. mihi 133. nimis sinistrè, & quidem litteris majusculis absque ullo proferuntur fundamento, cum Wolfgangus de Sandizell Laicus seu conversus in Altonminster nullatenus *Ministrum* egerit domus alienæ; omittique poterat, hunc Fr. Wolfgangum de Sandizell ex Illustri Familia progenitum, & in fama sanctitatis defunctum, cujus beata memoria recolitur apud Raderum Tom. I. Bav. S., *pretiosas gemmas, & varia SS. Lipsana ad Monasterium S. Altonis abduxisse, & Possessoribus hætenus Dominium ablatorum reliquisse &c.*

Mea ex parte, ne vicinum, mihi que aliàs amicissimum traducere videar, licet publicis B. Fr. noster Wolfgangus de Sandizell, iisque diversis expositus sit judiciis, tacere malo, quàm diffusa magis lucubratione Ss. Ordines, insignesque Familias irritare; toti verò litte-

rato Orbi ad notitiam veritatis sat̃s esse credo,
reperiri in hoc S. Altonis Monasterio Authen-
ticas litteras Ss. Reliquiarum, quas B. Fr.
Wolfgangus de Sandizell Romā reportavit,
eāsque pergamenas: hācque ex causa in M.S.
coævis prædictum Fr. Wolfgangum, ut suprà
vidimus cap. 7. quā maximè, & meritò com-
mendari. Utque magis patefiat, non esse
usque adeò difficile existentibus in Urbe Ro-
mā, Ss. Reliquias procurare, testes omni ex-
ceptione majores adduco ipsas Ss. Reliquias
hisce nostrorum temporibus allatas:

Corpus integrum S. Marthæ V. & M.

Corpus integrum S. Sebastiani M.

Lanceam, clavum, & vultum sanctum,

De quibus suprà. nec non

Particulas S. Crucis D. N. J. C.

Capillos unacum velo & lacte B. V. M.

Ossa, vestes, & velum B. Birgittæ.

Digitum S. Catharinæ Virg. & primæ Abba-
tissæ Vastanensis.

Partem Cinguli Ejusdem.

Ss. Reliquias S. Ignatii Lojolæ,

S. Francisci Xaverii, S. Alexii,

S. Augustini, S. Caroli Borromæi,

S. Monicæ, S. Rosaliæ.

Item de pallio S. Josephi,

De sepulchro Christi,

De columna Christi flagellati,

De veste imbutâ sanguine Christi.

Item

Item Titulum S. Crucis attactum,
Annulum S. Annæ attactum, & juxta
Originalem in Roma efformatum,
Annulum S. Josephi attactum.

Plura Offa B. Magni Prioris, & Confessoris
Generalis Ord. S. Birgittæ.

Taceo alias SS. Reliquias, quæ necdum pub-
licè sunt expositæ, satisque sit demonstrâsse,
facilem fuisse B. Fr. Wolfgango, Ducalibus
litteris suffulto, occasionem SS. Reliquias in
Urbe Româ impetrandi.

Reverendissimus P. Simon Hörman, totius Or-
dinis S. Birgittæ Generalis in propriis M.S.
de Monast. Anglic. attestatur, *fuisse suo tem-
pore in hoc Monasterio viventes, & ex bello
Suecico superstites, qui Bullam quandam, in
qua de SS. Reliquiis agebatur, in magnâ, &
amplâ membranâ, ex qua novem vel circiter
Capsula, in quibus Sigilla conservabantur, de-
pendebant, propriis tractabant manibus.*

Cultus Divinus in Ecclesia S. Altonis.

Cap. 16.

Cultus Divinus in Ecclesia S. Altonis ex
eo patescit universis, imò & quàm ma-
ximè promovetur, quòd in nostra Ecclesia à
summo manè usque ad meridiem Chorus ha-
beatur perpetuus, Laudésque Divinæ per Or-
di-

dinem jugiter decantentur; nec non SS. Missarum Sacrificia eo ordine paragantur, ut tempore matutino vix quadrans horæ sit super, quo non sacerdotem ad aram libare notabit devotus Christianus.

Conciones ad populum eo fervore à Religiosis hujus Instituti secundum Regularem vicissitudinis distributionem habentur, ut maximus diebus festivis populi concursus non solum ad audiendas Conciones, sed & ad instituendas Exomologeses spirituali quadam consolatione advertatur; unde frequenter contingit, Religiosos nostros excipiendis Confessionibus ultra meridiem occupari debere.

Versus SS. Venerabile tanta viget devotio, tantisque fervor in hac Ecclesia, ut frequenti Ejusdem expositione vix non perpetua videri possit adoratio.

Cultus MARianus vel ex ipso nomine MARiæ Altominster, quod & dedicatione totius Ordinis Birgittani in obsequium B. V. M., & speciali ordinatione Serenissimi Fundatoris nostri Ducis Georgii inditum est, videtur singularis, nam præterquam quòd Sanctimonialium Officium B. V. M. in choro quotidie cantent, Missaque Mariana ritu solenni singulis diebus celebretur, resplendet in ea Confraternitas Rosarii B. V. M. cujus sedula administratione devoti quique in laudes resonant MARianas,

nas, vixque erit in his Confiniis, qui non, mediante hac Confraternitate, cultui MARIANO specialiter sit dedicatus.

Functiones Parochiales per decursum anni summâ populi subjecti consolatione peraguntur; Zelusque Regularium ex eo quàm maximè relucet, quod & in gravissimis belli temporibus, nec non in manifestis contrahendæ pestis, & contagionis periculis magis adauctus, quàm diminutus fuisse comperiatur, nam, quando in vicinia vix alius Parochus aderat; & quando neque sæcularis Magistratus domos intrare amplius audebat, PP. Birgittani ex hoc Monasterio Altoniano intrepidè, suæque contemptores sanitatis, charitativis proximorum obsequiis se dedicabant.

Indulgentiæ in Ecclesia

S. Altonis.

Cap. 17.

LIquet ex præmissis, quanto Zelo pro domo Dei, & Ecclesia S. Altonis Ordo S. Birgittæ usque in hodiernum diem laborârît. patebit etiam ex subjecto Cathalogo SS. Indulgentiarum tam specialium hujus Monasterii, quàm Generalium totius S. Ordinis, quantus animarum fructus in hac Ecclesia ab omnibus hauriri possit, ut meritò Divinis Benedictionibus S. Birgittæ revelatis in Extravag. cap. 39. lo-

locus esse censeatur, ad quas Benevolum Lectorem remitto.

Insignis est ante omnes Indulgentia in festo S. Petri ad vincula, quam ipsemet Salvator noster Ordini S. Birgittæ dotis instar concessit, & donavit per formalia verba lib. 4. Cælest. Revel. Cap. 137. Ego dictavi eam (Regulam) & dotavi spirituali dote, scilicet concedendo Indulgentias, quæ sunt in Ecclesia S. Petri ad vincula in Roma; tu ergò approba coram hominibus, quod coram Exercitu meo Cælesti est sancitum.

Quod & contigit, nam Urbanus VI., ad quem S. Sedes, hocque negotium devenerat, easdem Indulgentias instante S. Catharina de Regno Sueciæ primo sui Pontificatûs anno per Bullam: *Dum præcella* ratificavit, & approbavit omnibus verè poenitentibus, & Confessis, qui in dicto festo præfatam Ecclesiam devotè visitaverint, annuatim omnes & singulas Indulgentias, & remissiones peccatorum, ac relaxationes injunctarum poenitentiarum, quas quicunque Romani Pontifices Prædecessores nostri Ecclesiam S. Petri ad vincula de urbe devotè in eodem annuatim visitantibus indulserunt, sive Indulgentiæ, sive remissiones, & relaxationes hujusmodi, quas haberi volumus præsentibus pro expressis in perpetuum, sive ad tempus certum

tum

„ tum concessæ fuerint, modô & formá, & ad
 „ tempus, quibus per eosdem Pontifices con-
 „ cessæ existunt, auctoritate Apostolicâ mi-
 „ sericorditer concedimus per præsentés.

Has Indulgentias Sixtus IV. Pont. Max. ad singulos dies infradiçti diei octavam extendit, & insuper concessit ad diem 9. mensis Augusti pro festo Dedicationis Ecclesiæ, & feria 2.da primæ hebdomadæ Quadragesimæ, nec non feria 2.da post Pentecosten à primis Vesperis usque ad secundas plenariam omnium peccatorum remissionem, prout latiùs continet in Bulla *Dum mente*: Dat. Romæ apud S. Petrum Anno 1472. 8. Idus Maji.

Ad Ordinem verò S. Birgittæ has etiam Indulgentias plures summi Pontifices extendérunt, ac si prædictæ Indulgentiæ de verbo ad verbum Eidem concessæ fuissent, sic Julius II. Sum. Pont. in Bulla *Exponi*. Dat. Romæ apud S. Petrum die 5. Martii 1512. Martin. V. in Mari magno Anglicano incipit: *Ad hoc summa*. Dat. Romæ apud S. Apost. 4. Nonas Febr. Pontific. sui anno 8.vo.

Pro Festo S. Birgittæ.

Innoçentius XIII. Pont. Max. concedit omnibus, & singulis Christi fidelibus, verè poenitentibus, & Confessis, ac S. Communionem resectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcunque

que Conventuum dicti Ordinis . die festo ejusdem S. Birgittæ prædicti Ordinis Fundatricis à primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devotè visitaverint , & ibi pro Christianorum Principum concordia , hæresum extirpatione , ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint , plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam , & remissionem per Breve : *Injun-
ctæ.* Dat. Romæ apud S. MARIAM majorem die 13. Augusti 1723.

**Pro Festo S. Catharinæ Virgin.
Viduæ ac primæ Abbatissæ Ordinis
S. Birgittæ.**

LEO X. Pont. Max, in Bulla . *Romanus Pon-
tifex.* Dat. Romæ 1512. 12. Kal. April.
„ concedit , quod universi & singuli utriusque
„ sexûs Christi fideles Ecclesiam ipsius Mona-
„ sterii in die Celebrationis festi B. Catharinæ
„ hujusmodi devotè visitantes omnes , & sin-
„ gulas gratias , Indulgentias , & remissiones
„ Monasteria & loca Ordinis hujusmodi pri-
„ ma die mensis Augusti devotè visitantibus
„ concessas - consequantur.

Dominicâ Lætare.

BONIFACIUS IX. in Bulla . *Licèt is -* Dat.
Romæ apud S. Petrum 5. Idus Decembr.
Pont.

„ Pont. Anno nono omnibus Christi fidelibus
 „ verè pœnitentibus, & Confessis, qui quartâ
 „ Dominicâ Quadragesimæ, in qua decanta-
 „ tur Lætare Jerusalem, à primis Vesperis us-
 „ que ad secundas Vesperas ipsius Dominicæ
 „ inclusivè prædictam Ecclesiam devotè visi-
 „ taverint annuatim - - illam Indulgentiam,
 „ & remissionem peccatorum concedit, quam
 „ Ecclesiam B. MARIÆ in Portiuncula dictam
 „ de Angelis extra muros assignatis primo &
 „ secundo diebus Augusti visitantes annuatim
 „ quomodolibet consequuntur.

Indulgentiæ autem de Portiuncula, prout
 declarat Franciscus S. R. E. Tit. S. Sufannæ
 Presbyter Cardinalis, sunt ad mentem Hono-
 rii Papæ plena remissio omnium peccatorum
 suorum, sive à pœna, & culpa absolutio.

Innocent. VIII. in Bulla Foundationis hujus
 Monasterii: *In suprema*. Dat. 1487. adjecit 10.
 Annos, & totidem Quadragenas.

S. R. E. decem Cardinales.

Angelus Prænестinus, Petrus Sabinensis,
 Antoni⁹ Portuensis, Albanus S. Laurentii,
 Antonius Aquilejensis, Alamanus Pisanus,
 Petrus de Fuxo, Lodovicillus de Flisco, Caro-
 lus S. Georgii, Alphonsus S. Eustachii con-
 cesserunt quilibet pro se dies 100.

D

I. Iis,

1. Iis, qui devotè interfunt, quando Ss. Reliquiæ ostenduntur in nostra Ecclesia. dies 1000.
2. Qui comitantur, aut devotè orant, quando Sanctissimum infirmis datur. dies 1000.
3. Qui Missam B. V. M. quotidie cantari solitam, aut Missam unius ex nostris sacerdotibus devotè audiunt. dies 1000.
4. Qui orant pro Benefactoribus Ecclesiæ & Monasterii, aut Personis Monasterii, aut Sepultis in Coemeterio. dies 1000.
5. Qui in Ecclesia nostra quandocunque sanctè communicant. dies 1000.
6. Qui *Angelus Domini* &c. ad sonitum campanæ, aut alias preces devotè dicunt dies 1000.
7. Qui verbum Dei à nostris propositum attentè audiunt. dies 1000.

Item quatuor S. R. E. Cardinales concesserunt singuli 100.
dies iis,

8. Qui quandocunque Ecclesiam nostram causâ devotionis accesserint, ibique devotè oraverint. dies 400.
 9. Qui pro pace Ecclesiæ, aut Regni, 400.
 10. Aut mutua charitate, 400.
 11. Pro peccatoribus, ut convertantur, 400.
 12. Pro justis, ut confirmentur, 400.
- suas ad Deum preces effuderint.

13. Item qui Ordinem nostrum defenderint,
aut quocunque modo fideliter adjuverint.
dies 400.

14. Qui cœmeterium Monasterii devotè cir-
cumiverint, & pro fidelibus defunctis de-
votas orationes legerint, pro quolibet hu-
mano corpore ibi pro tempore tumultato.
dies 400.

Indulgentiæ plurium annorum,
& dierum à diversis summis Pontifi-
cibus S. R. E. Cardinalibus, Archi-Episcopis,
concessæ reperiuntur infra scriptis diebus
festivis.

Cap. 18.

Nativitatis, Circumcisionis, Epiphaniæ,
Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes,
& Corporis D. N. J. C.

Purificationis, Annuntiationis, Visitationis,
Assumptionis, Nativitatis B. V. M.

Dedicationis Ecclesiæ,

Nativitatis S. Joannis, SS. Petri & Pauli,
Omnium Sanctorum, omnium Apostolorum,
S. Michaelis, S. Laurentii, S. Vincentii,
S. Augustini, S. Georgii, S. Sigfridi,
S. Botolphi, S. Dionysii, S. Erici, S. Olai,
S. Canuti, S. Eschili, S. Martini,
S. Nicolai, S. Blasii, S. Stephani,
S. Antonii, S. Sebastiani, S. Gregorii,
S. Bernardi, S. Hieronymi, S. Ambrosii,

S. Magdalenæ , S. Catharinæ , S. Annæ ,
S. Barbaræ , S. Elisabeth , S. Margarethæ ,
S. Agnetis , S. Agathæ , S. Helenæ ,
S. Luciae , S. Ursulæ.

Indulgentiæ Ordinis Eremit. S. Augustini.

URbanus VI. in Bulla: *Dum praeclara*. Dat.
Tiburi 3. Kal. Augusti anno primo con-
,, cedit omnes & singulas Indulgentias , re-
,, missiones, & relaxationes Ordini S. Birgittæ,
,, quas Romani Pontifices Antecessores sui vi-
,, sitantibus quascunque Ecclesias Ordinis S.
,, Augustini indulserunt.

Super quibus omnibus B. Wolfgangus
Sandizeller Fr. Laicus noster , Romæ existens
Mare magnum confici , & authenticis Sigillis
muniri fecit anno Domini 1485. sub litt. Q.

Indulgentiæ verò ipsæ videri possunt in
Summario Authentico , à SS. Congreg. Romæ
approbato , & ibidem anno Domini 1679. im-
presso , nec non in Decreto SS. Congreg. 1712.
in urbe Roma edito.

Neque sinistrè hîc suggeras , Indulgentias
Ad instar à summis Pontificibus concessas de-
nuò per eosdem fuisse revocatas : ultra enim
quòd Ordo S. Birgittæ sit ipsissimus Ordo S.
Augustini, cujus Regulam profitemur , & ju-
ramus , nullus est *Concessionis ad instar* locus ,
&

& si quis esset, per specificas, & individuas summorum Pontificum concessionem sublatus foret: sicque in Mari magno per Angelum S. R. E. Cardinalem Ostiensem in suis Dat. Viterbii 1445. declaratum reperitur, & ex multis Bullis Urbani V., Urbani VI., Bonifacii IX. manifestè patet.

Indulgentiæ Confraternitatis SS. Rosarii in Ecclesia S. Altonis.

Magnus insuper, & numerosus est The-
saurus Indulgentiarum Archi-Confraternitatis Rosarii B. V. MARIÆ erectæ in urbe Roma, cui legitimè aggregata existit Confraternitas B. V. Mariæ in Ecclesia S. Altonis; unde populis vicinis ingens utilitas, fructusque spiritualis accrescit, & quotidianus Concursum satis, superque ostendit: quia verò prædictæ Indulgentiæ Confraternitatis alibi diffusè describuntur, & ad cujuslibet notitiam deducuntur, hæc paucis insinuasse sufficiat; de quibus nullatenus dubitandum, cum ex Summario Romano Authentico fideliter sint sumptæ, & transumptæ.

Indulgentiæ ad certum tempus valituræ.

- I. Indulgentia plenaria die festivo S. Altonis Patroni nostri ad Septennium concessa 4. Augusti 1723. & 1730. D 3 2.

2. Indulgentia Stationum urbis Romæ 12. Dominicis primis cujuslibet mensis per totum annum ad Septennium concessa 4. Augusti. 1723. & 1730. renovatur.
3. Indultum Altaris Privilegiati Confraternitatis SS. Rosarii pro Confratribus & Sororibus ad diem Sabbathinum, & Septennium concessum à Pont. Maximo Innoc. XIII. die 4. Augusti 1723. & 1730. renovatur.
4. indultum Altaris Privilegiati pro omnibus Christi fidelibus in Altari B. V. M. diebus Lunæ & Mercurii cujuslibet hebdomadæ concessum à SS. D. N. Papa Innocentio XIII. Dat. Romæ 4. Augusti 1723. & 1730. renov.
5. Indulgentiæ 200. dierum, qui interfunt Lytaniis B. V. M. diebus sabbathinis à Sanctimonialibus, & diebus Processionis decantari solitis, in perpetuum per SS. D. N. Papam Benedictum XIII. universis Christi fidelibus conceduntur.

Sanctimonialiales Ordinis S. Birgittæ in Ecclesia S. Altonis.

Cap. 19.

PRæter Indulgentias toti Ordini, & universis Christi fidelibus concessas gaudent insuper iis, quæ Personis Regularibus utriusque sexûs concessæ, & contentæ reperiuntur in Bulla Pauli V. Rom. Pont.

Nec

Nec non (ad Septennium tamen) Indulgentiis, quæ habentur in Vaticano ad S. Petrum de Urbe singulis sextis Feriis Mensis Martii.

Item Plenariis in quatuor cujuslibet anni festivitibus.

Tandem etiam quater in anno consequuntur Indulgentias concessas visitantibus Scalam sanctam in urbe, & septem Ecclesias Urbis, quæ sunt innumeræ, & ab aliis in lucem datæ.

Memoriâ singulari digna in hoc Monasterio asservantur.

Cap. 20.

Inprimis Revelationes Cælestes S. M. Birgittæ impressæ

1. Lubeci Anno 1492. in Pergamēna additis Bullis Apostolicis in favorem S. Catharinæ Vastanensis à summis Pontificibus datis
in lingua

2. Norinbergæ	1500.	Latina.
3.	1502.	Germanica.
4.	1517.	Latina.
5. Romæ	1556.	Latina.
6.	1606.	Latina.
7.	1628.	Latina.
8. Antverpiæ	1611.	Latina.
9. Colonia	1629.	Latina.
10.	1664.	Germanica.

11. Monachii 1680. Latina.
12. Manuscriptum Revelationum valde antiquum.
13. Defensorium earum in 2. Tomis.
14. Defensorium earum in 3. Tomis ex Concilio Basileensi.
15. Et Revelationes M. S. de anno 1490.
16. Legenda S. Birgittæ cum Officio ejusdem M.S. in Pergamēna antiquissima, & per D. Birgerum Archi-Episcopum Upsalensem compilata, in qua etiam continetur Missa à summo Pontifice in die Canonizationis ad S. Petrum in Vaticano habita.
17. Vita Seraph. M. Birgittæ formis æneis expressa. Col. Agrip.
18. Legenda M.S. de vita & miraculis S. Catharinæ filiæ.
19. Processus Canonizationis S. Catharinæ per Franc. Patalanium, incipiens: *Faciem tuam &c.* fuit hic Franciscus Patavinus, Juris utriusque. & SS. Theol. Doctor, Causarum S. Palatii Auditor, vid. Bolland. S. J. ad 24. Martii fol. 505. in quo multa miracula enarrantur.
20. Vita M. S. B. Magni Prioris & Conf. Generalis in Paradiso propè Florentiam Italicè.
21. Genealogia S. M. Birgittæ à Regibus, & Imperatoribus descendens commodè delineata.

22. *Onus Mundi* in libro educto ex Revelationibus S. Birgittæ.
23. M.S. Frat. P. Bertholdi de Roma Ord. S. Birgittæ Prioris & Conf. Generalis in Monasterio Paradyfi propè Florentiam 1402. de virtutibus & miraculis S. Birgittæ.
24. S. Regula M. S. in multis, & diversis linguis.
25. Capitula Generalia S. Ordinis Vastanense, Gnadenbergense, Waldense, Mariæboomense, Croënse, & Coloniense.
26. Diarium Vastanensis Monasterii S. Birgittæ,

Litteræ Principum.

Innocent. XII. Pont. M. in forma Brevis.
Clementis XI. Pont. M.

S. R. I. Imperatorum

Ludovici,
Sigismundi,
Maximiliani,
Caroli V.

Leopoldi,

S. Cæs. Cath. Majest. Caroli VI.

S. Cæs. Cath. Majest. Elisabethæ Imp.

Regum, Uladislai Regis Poloniae,

Augusti,

Sigismundi,

Christinæ Suecorum Reginae.

D 5

Ele.

Electorum S. R. I.
 Coloniae,
 Trevirorum,
 Bavariae quasi singulorum.
 Ducum Bavariae
 Rudolphi,
 Stephani,
 Ludovici,
 Georgii,
 Wolfgangi,
 Wilhelmi,
 Alberti,
 Henrici,

Litterae pro elevando ritu Officii
 S. Birgittae per universam Ecclesiam
 secundum tempus, quo datae sunt

1723.

Magni Ducis Etruriae,
 Episcopi Eystadiensis,
 Episcopi Spirensis,
 Episcopi Passaviensis,
 Archi-Episcopi Salisburgensis,
 Episcopi Frisingensis,
 Episcopi Monasteriensis,
 Archi-Episcopi Pragensis,
 Episcopi Constantiensis,
 Archi-Episcopi Viennensis,
 Archi-Episcopi Florentini.

Lit.

Litteræ S. R. E. Cardinalium.

1. Joann. Franc. Albani postea summi Pont. Clementis XI.
2. Mich. Angeli Card. de Comitibus, postea summi Pontif. Innocentii XIII. ,
3. Card. Joann. de Turrecremata ,
4. Card. de Cusa ,
5. Card. Angeli ,
6. Card. Ludovisii ,
7. Card. de Nucerna ,
8. Card. Portocarero ,
9. Card. Vedone ,
10. Card. de S. Cruce ,
11. Card. de Kosta ,
12. Card. Adami de Anglia ,
13. Card. Norfolck ,
14. Card. Pii ,
15. Card. Schrattenbach ,
16. Card. de Schönborn ,
17. Card. Alex. Albani Protectoris nostri dignissimi.

Monasterium hoc Ord. S. Birgittæ descendit ex MARIa-Maingen in Suevia Diœces. Augustanæ.

Cap. 21.

UNde dignum est , & justum honorare maternum hujus Maynganum Monasterium,

rium, ejusque initium breviter subtexere: exortum est illud in loco Maybrun, quod antea Wangen dicebatur, in Rhetiam Suevorum Diœces. Augustanæ Provinciæ Moguntinæ sub pio quodam sacerdote Conrado Roser, Parocho in Maingen, & consentiente Episcopo Augustano, utpote Ordinario loci, anno 1472. ab Illustrissimis S. R. I. Comitibus DD. de Oetting & Wallerstein, Udalrico & Ludovico in honorem B. V. M. pro Ordine SS. Salvatoris, feu S. Birgittæ fundatum & dotatum existit: auxere Foundationem prædicti DD. Comites 1475. quando Sor. Barbaræ Ord. S. Birgittæ tunc prædicti Monasterii Præsidenti medietatem decimarum in Schopfloch cum duobus prædiis in Bosacken & Klingen donârunt, prout in Registro Oettingano fol. 117. dicitur annotari.

Monasterium Montis Gratiæ Ord. S. Birgittæ in Palatinatu superiori primas in Maria-Mayngen Personas anno 1472. transmisit, per quas Disciplina Monastica juxta Regulam à Christo Domino divinitus revelatam sanctissimè viguit, ac floruit, quod vel maximè ex eo patuit, quòd Georgius Dives Bavariæ Dux ex hoc Monasterio Mayngano pro restaurando S. Altonis Monasterio ad formam Instituti Birgittani quindecim Sanctimoniales, & undecim Religiosos à Reverendissimo Ordinariatu Augustano impetrârit.

Non

Non poterant rebelles , & tumultuantes Rustici supportare amplius florentissimam hujus Monasterii , eamque rigorosam disciplinam ; unde ex instigatione Martini Lutheri anno 1525. ipso festo SS. Apost. Philippi & Jacobi illud sub Divinis Officiis magno furore invasérunt ; eoque hinc inde spoliato , & confraeto Personas utriusque Conventus pessimè tractatas ejecerunt, quarum major pars Oettingam sub tutela DD. Comitum se recepit, septem autem ex illis ad Monasterium S. Altonis evolârunt, in quo & per plures annos sustentatæ sunt. Sedata dein Rusticorum seditione Ordo S. Birgittæ ad suum denuò reversus est Monasterium ; sed prôh dolor ! crescente libertate Religionis plurimi in Suevia à fide Catholica paulatim defecérunt, inter quos etiam Illustrissimi DD. Comites Oettingani ; unde redditus prædicti nostri Monasterii in usus proprios, & in erectionem scholæ Lutheranae convertérunt, exindéque Monasterium eò adégere, ut Personæ Regulares ulterius sustentari, neque amplius suscipi potuerint, quare residuæ & undique angustiatæ in diversa S. Ordinis Monasteria abierunt, ex quibus una S. Margaritha Hueberin Priorissa in MAria-Maingen mortua est 1620. in Altominster.

Vacuum interim Monasterium, cùm Ordo S. Birgittæ reditum DD. Comitum ad S. Rom. Ecclesiæ gremium, nec non suæ Fundatio.

tionis restitutionem expectaret; die 15. Maji 1607. ad FFr. Minores Conventuales S. Francisci ex Provincia Argentinensi nobis insciis pervenit, accedente dein 30. Maji 1636. à Reverendissimi Capituli Augustani consensu, interpositâ ramen declaratione, Fr. Minores Conventuales, si suum Monasterium in Torolingia possessum, & ab hæreticis vastatum recuperarent, debere illud commutare cum hoc, & NB. sine præjudicio Ordinis S. Birgittæ prætendentis hoc suum antiquum Monasterium Maynganum, concessionemque Ordinarii debere à Sede Apostolica confirmari.

Audiamus Formalia in Brevi Apostolico Urbani VIII. sub Dat. Romæ die 5. Januarii 1644. in favorem, & ad instantiam Monasterii S. Altonis expedito contenta.

Hoc Monasterium sub Protectione Comitum ab Oetting in Rhetia Vindelica fundatum Augustanæ Diœcesis, licet ab illius primæva erectione, & institutione spectaret ad Ordinem S. Birgittæ, Fratres tamen Ord. S. Francisci Min. Conventualium, nescitur, quo jure occupârunt &c.

Institit Ordo S. Birgittæ pro restitutione hujus Monasterii Mayngani per Serenissimos Bavarix Duces Wilhelmum, & Maximilianum 1612. apud Reverendissimum Ordinarium Augustanum; suasque preces 1630. repetiit

petiit mediante Monasterio Mariæ - Forstano Ord. S. Birgittæ Archid. Colonienf., nihilque efficiens causam suam coram S. Sede Apostolica interponente se Serenissimo Duce & Electore Bavarix 1643. introduxit, eamque diversimodè interruptam 1687. reassumpsit; quia verò tunc ex PP. Birgittanis Romæ nullus erat, Causa coram S. Congregatione haud debitè instructa sinistrum habuit effectum, lisque etiamnum pendet.

Monasterium Montis - Gratix,
seu Gnadenberg, ex quo Conventus in MARIA-Maingen descenderunt.

Cap. 22.

Iacet hoc Cœnobium in Palatinatu superiori, & Diœcesi Eystettenfi ad montem Eichelberg à quercubus antea dictum, postea à Serenissimo Fundatore, ob insignes gratias, Benedictiones, & Privilegia Ordini S. Birgittæ concessa, Gnadenberg cognominatum, situm propè Norinbergam, famosam S. R. I. Civitatem, unde & plura huic Monasterio emolumenta proveniunt.

Erexit & fundavit hoc Monasterium Serenissimus Joannes Comes Palatinus Rheni, Dux Bavarix, & Ruperti Imperatoris filius sub anno 1426. Dominicâ post Purificationem B. V. M., eique multa prædia, decimas, exemption-

emptiones, & alia Foundationis causâ adjecit, prout in litteris desuper confectis plenius continetur.

Sollicitabat hanc Foundationem Ejusdem Conjux D. Catharina Pomeraniæ Ducissa, quæ in Monasterio Vastanensi Ord. S. Birgittæ educata firmiter proposuit, cùm ad 18. ætat. annum pervenerit, in eodem stabiliter permanere, & profiteri: quia verò à prædicto Serenissimo Joanne, aliisque persuasa propositum mutavit, Eidemque nupsit, summis id precibus obtinuit à D. Marito, ut hujus causâ Cœnobium Birgittanum, in quo & suam sepulturam elegit, in sua fundaret ditione, quod & factum.

Vocati sunt ad inchoandum hoc novum Monasterium Anno 1426. ex Monasterio Mariæbo in Dania duo pii Sacerdotes P. Nicolaus, & P. Joannes, quibus & aliqui Germani accesserunt. Primum lapidem ipsemet Serenissimus Fundator posuit, & conjecto in Fundamenta aureo annulo, vitrum vini plenum apposuit, primoque lapidi inclusit. Anno dein 1435. sequebantur ad hoc Monasterium Sor. Anna Sueffionis, Botildis, Birgitta & Catharina nobiles Virgines, & insignes Sanctimoniales: S. Anna verò rexit Monasterium ab Anno 1435. usque ad 1438. dein in Daniam reversa.

Con-

Consecratum est hoc Coenobium 1438. sub Alberto Eystettensi Episcopo Dominicâ primâ post Festum SS. Trinitatis, præsentibus D. Joanne Fundatore, ejusque Conjuge Dominâ Catharina, & D. Christophoro filio, qui postea Daniæ, Sueciæ, & Norwegiæ Rex evasit.

Eademque Dominicâ uterque Conventus ad perpetuam regularem clausuram intermediis altissimis muris ab Ordinario loci recognitis est introductus, & successivè Canonica Electiones D. Abbatissæ, & P. Prioris fiebant.

Abbatissæ.

1. Anna Danica Mater prima. 1435.
2. Elisabetha Kniepantlin, 1.a Abbatissa 1438. 1450 resignavit, & 1458. obiit.
3. Elisabetha Falckenstainerin Norinbergensis, obiit 1471.
4. Margaretha Ringmanlin Nobilis 1489. obiit.
5. Barbara Suererin, Patritia Norinbergensis, obiit 1509.
6. Catharina Königsfelderin obiit 1528.
7. Ursula de Seckendorff, obiit 1533.
8. Ursula Preinlin 1533. electa, contra Hæresin egregiè decertavit 1556. postea obiit 1558. Hæresina incomparabilis.
9. Clara Zamefferin sub Hæreticis Administra-
trix dicta obiit 1561.
10. Elisabetha Stolzlin Norinbergensis ab Hæ-
reticis plurimùm exagitata moritur Anno
1571.

Priores & Confessores Generales in Gnadenberg.

1. P. Nicolaus Danus ex MARIABO 1426. usque ad Annum 1441.
2. P. Vincentius 1451. resignavit.
3. P. Antonius 1471. resignavit.
4. P. Wilibaldus Marstaller obiit 1503.
5. P. Vitus de Rechberg, moritur 1505.
6. P. Laurentius Römer 1511. resignavit.
7. P. Michaël Schad moritur 1529..
8. P. Joannes moritur 1546.
9. P. Hieronymus à Degen postulatus ex Monasterio Belgico 1547. insignis pro fide Catholica decertator per Hæreticos à Monasterio 1556. pulsus.

Devastatio Monasterii in Gnadenberg, & Generosa pro Catholica Religione decertatio.

Cap. 23.

Occupaverat jam majorem Palatinatûs partem vis, & rabies Hæreticorum, ut igitur reliquiæ Catholicorum penitûs celerentur, instituta fuit Anno 1556. Commissio Electoralis ad singula Palatinatûs Monasteria, & 23. Novembris de Weissenöe pervenit ad Monasterium nostrum in Gnadenberg, invenitque in sexu foeminino majorem fidei constantiam, quàm

quàm in aliis hæretico furore perterritis , prout ex Prothocollo penes nos existente ad oculum exhibetur : auditâ siquidem propositione hæreticâ Electorali Domina Abbâtissa Ursula Preinlin unacum suis Monialibus genuflexa per Deum ipsum rogabat , quatenus in S. Ordine, Monasterio , & vera Religione permitteretur , unâque Seniorum subjungebat , malle se suo capite , quàm habitu , ac Religione sua carere.

Pari constantiâ decertabant PP. Birgittani in Gnadenberg ; altiore verò prævalente Dominatione à Monasterio proprio exclusi in aliis exulare sunt coacti , sub spe , faciliùs dein fore , Monialium frangere perseverantiam.

Interim S. hostiæ de Altari ablatae , & S. Crysmâ unacum S. Oleo ablatum , & tanquam idolatrica combusta sunt. Unde Sanctimoniales magis in fidei constantia confortabantur : prædicta siquidem D.â Abbâtissa Ursula auditis novis propositionibus , habitâque longâ per Acatholicum Prædicantem sermocinatione tam audacter , tam constanter pro S. Religione decertabat , ut omnibus sit admirationi , quotquot Prothocollum hujus Commissionis vel viderunt , vel audierunt ; imò ipsimet DD. Commissarii sunt facti , se non invenisse tantam fidem in Palatinatu.

Tandem invalescente malo Moniales partim defunctæ , partim in alia Monasteria dis-

persæ, nonnullæ verò extrēmâ egestate pressæ
in domo Parochiali vicina pretiosas Cælo ani-
mas transmiserunt.

Domus S. Birgittæ de Urbe Roma, in
qua Hospitium pro P. Procuratore S. Ordinis,
ejusque sociis ex Monasterio Bavarix post-
liminiò restauratur auctoritate SS. D. N.

Papæ Clementis XI.

Cap. 24.

Origo Domûs S. Birgittæ in Urbe Roma.

D Francisca filia Nardi Marci, & uxor
• Petri Jacobi de Papazuris nobilis Ro-
mana ob devotionem erga D. Birgittam, & in
memoriam receptorum ab eadem Beneficio-
rum cupiens Religionem ab ipsa S. fundatam,
& ab Ecclesia approbatam magis dilatari do-
mum propriam in Platea Farnesiana pro fun-
dando in aut propè Urbem Romanam Ejusdem
S. Ordinis Monasterio, additis certis conditio-
nibus, donavit Primo & Originali Monasterio
Vastanensi in Suecia, prout fusiùs constat ex
instrumento Anno 1383. desuper confecto, &
in Urbe Roma publicè Tom. 2. Revel. impres-
so, ac in forma legali penes Monasterium S.
Altonis existente.

Acceptârunt hanc donationem Vastanen-
ses, & ad capiendam possessionem fructuosam

1430. post obitum D. Donatricis, prout in instrumento, duos Religiosos ex Diario Vastanensi P. Gerwinum Confessorem Generalem, P. Nicolaum Jacobi, secundum quod definitum fuit in Capitulo Generali auctoritate summi Pontificis 1429. celebrato, Romam miserunt additis certis Constitutionibus super Regimine prædictæ domûs maternæ videndis ad finem Tomi II. Revel. Cælest. S. Birgittæ, nec non Donationem supradictam de Papazuris à summo Pontifice Eugenio IV. Anno 1432. per litteras Apostolicas desuper confectas, in Urbe Roma impressas, & penes Ordinem existentes confirmari fecerunt Redditus superfluos pro Peregrinis ex Suecia retento sibi omni juris favore charitativè applicantes in vim prædictarum Constitutionum.

Succefferunt exinde plures PP. Vastanenses tanquam Procuratores S. Ordinis Generales in Curia, nominati in Diario Vastanensi publicè impresso; & licèt à quodam nobili Romano, quem Genutium vocabant, infestarentur, obtentâ tamen in S. Rota sententiâ in pacificam domus maternæ possessionem reducti sunt per Joann. Magnum Archiepisc. Upsalens. lib. 6. fol. 140., & in Officio S. Rotæ de anno 1537.

Paulò post Suecia ipsa à fide deficere, Religiosos persequi & in Catholicos quoscunque

crudeliter desævire cœpit , Monasteria etiam omnia , uno Vastanensi excepto , Solo adæquavit , ut refert Joan. Vastovius Secret. Regius Polon. in Præfatione Vitis Aquilon.

Plurimos etiam Religiosos diverso mortis genere , præsertim in Oppido , seu Monasterio Vastanensi Ord. S. Birgittæ crudeliter trucidavit per Joann. Magn. l. 7. de gent. c. 40.

Pestiferos hos palmites extendit hæresis etiam in alia Dania , Angliæ & Norwegiæ Regna , in quibus florentissima existebant S. Ordinis Monasteria , unde angustiatis , & destructis ubique Monasteriis , Patribusque Romæ defunctis non erat , qui hisce calamitosis temporibus substitueretur ; qua de causa S. Sedes Apostolica per speciales Deputatos Domum S. Birgittæ administrari fecit.

Sedatâ interim Hæreticorum barbarie , Monasteriisque paululùm respirantibus authoritate S. Sedis indictum fuit Capitulum Generale Coloniense , dein à summo Pontifice confirmatum , à quo inter alia decretum , ut recuperatio Domûs Maternæ in usum Procuratoris Generalis maximè in Curia necessarii postliminiò obtineretur ; deputatique ad id Patres intervenientibus litteris Principum recommenditiis Romam tenderent.

Missi fuêre R. P. Quilielmus Altorff , Professor Coloniensis , postea Prior in Hoboquen ,
&

& Religiosus Fr. Carolus Schmidthamer, Professus in Altominster, sed ob plura sanitatis incommoda sine effectu Româ ad nativum quisque Monasterium remeavit.

Tandem Anno Domini 1692. Reverendissimus P. Simon Hörman, totius Ord. S. Birgitt. Generalis, & Prior in Altominster denuò Romam destinavit RR. PP. Carolum Schmidthamer, & P. Benedictum Schraivogl in Altominster Professos, qui diversorum Principum suffulti interpositione, & potentissimâ Eminentissimi Joann. Francisci tunc Cardinalis Albani, postea summi Pontificis Clementis XI. auctoritate per Reverendissimum & Eminentissimû Cardinalem di Carpegna Vicarium Urbis in Domum Maternam sanctæ Birgittæ solenniter introducti sunt.

Explicari sufficienter non potest summa prædicti Eminentissimi Card. Albani erga nostros Benevolentia, quam & ore tenùs & scriptis, omnique sapientissimorum consiliorum genere patefecerat. Studiosas ille cogitationes, maxima licet inter negotia, eò intendebat, ut PP. Birgittanos in Curia Romana quàm maximè firmaret, & non tantùm apud Eminentissimos S. R. E. Cardinales, sed & apud ipsum summum Pontificem, quem ad Ecclesiam & domum S. Birgittæ ex proposito invitabat, eorum negotia efficacissimè promoveret.

Assumptus dein Cardin. Albanus ad summum Pontificatum nunquam intermisit, animum suum verè Paternum, verè Benevolum nostris exhibere Religiosis, prout alibi diffusissimè ad perpetuam hujus sancti Pontificis laudabilissimam memoriam conscripta sunt.

Et licèt pròh dolor! immaturâ morte defunctus sit summus Pontifex, non tamen desit immortalis Ejusdem in Successore memoria; similem enim sibi reliquit nobis Reverendissimum, ac Eminentissimum Principem, ac Nepotem suum Alexandrum Albani S. R. E. Cardinalem, Domûs, ac Ordinis S. Birgittæ Protectorem, cujus summam erga me, meosque benignitatem, ac innatam Excellentissimæ Albanorum Domui clementiam, æmulum Pontificiæ erga afflictos commiserationis studium, potentissimam pro meis in Curia tractandis interpositionem, nec non singularem S. Ordinis nostri Protectionem efficacissimè expertus sum; ille siquidem, ut plures alias taceam gratias singulariter mihi meisque collatas, in Congregatione specialiter ad hoc deputata duobus nostris Patribus Romæ existentibus ad meam humillimam instantiam Fr. Laycum providè associari, necessaria victui misericorditer augeri, nec non vestiarii expensas benigniter assignari clementissimè indulxit.

Per-

**Personæ domum S. Birgittæ de
Urbe inhabitantes, quantæ hucus-
que conitant.**

S. Birgitta, Vid. Fund.
S. Catharina, Virg. & Vid.
B. Petrus, Confess. S. Birgitt.
B. Magnus, Confess. Generalis.
P. Thoirus, Vastanensis.
V. P. Gerwinus.
P. Nicolaus Jacobi.
Fr. Laurentius Haquini.
Fr. Magnus Unnonis.
P. Olaus Gunari.
P. Bartholdus.
P. Petrus Ingemari.
P. Joannes Matthæi.
P. Petrus Magni, postea Episcopus Arosiensis.
P. Laurentius Benedicti.
P. Joannes Cornelius.
P. Petrus Suenonis.
P. Holmstanus Joannis.

Successêre exinde plures ex Monasterio de
Paradyso Ord. S. Birgittæ propè Florentiam,
quos deficientibus hujus Monasterii Annali-
bus tacere debeo ; interim sequuntur

**Ex Monasterio S. Altonis in Ba-
varia :**

V. P. Carolus Schmidthamer.

P. Benedictus Schraiyogl.

P. Clemens Kneisl.

Fr. Alexander Rieger.

P. Jacob. Scheckh.

P. Thomas Schmidt.

P. Paulus Miller.

Fr. Benedictus Millauer.

P. Joannes Gämperl.

Fr. Gutmarus Sedlmair.

Protectores Domûs S. Birgittæ de Urbe.

Cùm Religiosi Ord. S. Birgittæ ob grassantes, & crescentes quotidie hæreses ad Urbem Romanam venire non possent, S. Sedes Apostolica de anno 1591. deputavit Exactores, superintendentes, & subsequentes etiam Eminentissimos S. R. E. Cardinales, quorum primus erat

Cardin. Farnesius,

Cardin. Magallotus,

Cardin. S. Crucis,

Cardin. Montis alti,

Cardin. Ursini,

Joan. Franc. Cardin. Albani, postea

Clemens XI. Pont. Max.

Alexander Card. Albani,

Quem Deus O. M. per multos annos felicem, & Eminentem in utroque homine conservet.

PARS

P A R S II.

Monasterium S. Altonis Ord. S. Birgittæ.

QUandoquidem hoc Monasterium Ecclesiastica, & sæculari potestate Ordini S. Birgittæ Divinitus instituto attributum est, non abs re fore arbitror, si & hujus S. Ordinis nonnulla breviter attingam. Sit ergo

Cap. I.

Origo Ordinis SS. Salvatoris, feu S. Birgittæ.

Mulierem fortem procul, & de ultimis finibus terræ Agricola cælestis in vinea militantis Ecclesiæ collocavit, S. Birgittam ex Regio Gothorum, Suecorumque sanguine progenitam, ac Neritiæ Principissam, cujus futuram sanctitatem in ipso ortu cælum prænuntiabat, natam esse Birgero filiam, cujus vox universum per orbem mirabilis audiretur: prout in Bullâ Canonizationis Apostolicâ, & in vita apud Surium 23. Julii, & Joan. Vastovium in vite Aquilon. plenius describitur.

Instituit hæc, revelante Christo, ad honorem amantissimæ Matris B. V. MARIÆ Ordinem, Religionemque novam Sanctimonialium in Oppido Vastanensi Diœcesis Lynco-
pen-

pensis , quibus Fratres Religiosos Ejusdem Instituti in Curiâ omninò separatâ à Monasterio Sororum pro auxilio , & solatio spiritali ad Textum C. 18. c. in Decima. adjecit & utrique sexui certas Constitutiones per Sedem Apostolicam approbatas præscripsit , quæ habentur in Revelationibus Monachii 1680. impressis fol. 698.

Videatur Bulla Canonizat. in Bullario Rom. & Breviarium Rom. 8. Octobr.

Dicitur hæc nova Religio etiam *Ordo SS. Salvatoris* , eo quòd ab ipsomet SS. Salvatore D. N. J. C. B. Birgittæ Viduæ revelatus , Constitutionesque ejus de verbo ad verbum ab eodem dictatæ fuerint : sic enim incipit S. Regula Cap. 1. „ Hanc igitur Religionem ad honorem amantissimæ Matris meæ principaliter „ instituere volo , cujus Ordinem , & Statuta „ ore meo plenissimè declarabo. Et cap. 30. „ Dico tibi hanc Regulam à nullius hominis „ sensu dictatam fuisse , quam in spiritu audi „ disti.

Et lib. 8. Revel. Cæl. cap. 51. scribe ex parte mea Imperatori (fuit is Carolus IV. Imperator , & Rex Boëmiæ teste S. Antonino in vita S. Birgitt. p. 3. histor. Tit. 24. §. ult.) „ Scias „ etiam tu , qui imperium tenes , quod ego „ omnium Conditor dictavi unam Regulam „ Monialium ad honorem amantissimæ Matris „ meæ , & dedi illam isti mulieri , quæ scribit tibi.

„ tibi. Perlege igitur eam , & conare cum
 „ summo Pontifice, ut dicta Regula ore meo
 „ proprio dictata, per eum, qui in mundo Vi-
 „ carius meus est, etiam apud homines appro-
 „ betur, quam ego Deus coram exercitu meo
 „ Cælesti approbavi.

Ordo S. Birgittæ rigoroso exa- mine sæpius approbatus.

Cap. 2.

Non defuit rigorosa hujus Instituti exami-
 natio; vid. P. Bonafede della Congreg.
 di Madre di Dio à Napoli 1643. imò S. ipsa
 Fundatrix, ne levis ad citò credendum videre-
 tur, illud ipsum, utpote Revelationibus inni-
 xum, judicio, & discretioni S. R. E. Prælato-
 rum, suorumque Superiorum commisit, &
 reliquit: quod ut paucis innotescat, adducam
 ea, quæ Eminentissimus Card. Joann. de Tur-
 recremata in Prologo suæ lucubrationis in præ-
 fatas Revelationes fundamentaliter insinuat:
 vid. in Revel. impressis ab initio.

1. Inprimis Institutum S. Birgittæ, ejus-
 „ que Cælestes Revelationes examinatæ, &
 „ approbatæ fuerunt per *devotissimum*, & ap-
 „ probatissimæ vitæ virum Magistrum Mat-
 „ thiam de Suecia, SS. Theologiæ Professore
 „ egregium, qui super totam Bibliam scripsit,
 „ & Confessarius exstitit S. Matris. Vide Jo-
 ann. Vastov. Dein

2. Dein Archi-Episcopus Upsalensis, &
 „ tres alii Episcopi cum quodam Abbate, & D.
 „ Alphonso Episcopo Giennensi *maturâ desu-*
 „ *per deliberatione, & tractatu habito eas à Spi-*
 „ *ritu S. procedere concorditer concluderunt.*

3. D. Bernardus Archi Episcopus Neapo-
 litanus unacum tribus Magistris in Theologia,
 & duobus Doctoribus in Jure Civili severè eas
 examinârunt, eâsque publicè omni Populo
 Neapolitano prædicari posse permisérunt. Re-
 vel. lib. 7. C. 27.

4. Urbanus V. Pont. Max. quibusdam Præ-
 latis apud Sedem Apostolicam constitutis com-
 misit, ut Regulam S. Salvat. sibi præsentatam
 examinarent, séque plenariè informarent. Ut
 legendum in Bulla Urbani VI. confirmante.

5. Post obitum Anno Domini 1377. D.
 Catharina, Fr. Petrus Prior Aluastris, & D. Pe-
 trus Olavus Confessor S. Birgittæ præsentârunt
 has Revelationes Gregorio XI. summo Ponti-
 fici, qui eas commisit examinandas circumspe-
 ctissimis, & peritissimis viris, & Dominis Car-
 dinalibus, & Magistris in SS. Theologia, vi-
 delicet Cardinali de Agrisoglio, & Cardinali de
 Luna, item D. Martino de Salva, Doctore
 utriusque Juris, & Archi-Episcopo Pampelo-
 nensi Referendario suo, item Magistro S. Pa-
 latii Ord. Fratrum Prædic. item Magistro Jo-
 anni de Hispania Magistro in S. Pagina, item
 Ven-

Ven. P. D. Alphonso quondam Episcopo Giennensi &c.

Quibus inspectis, & cum omni diligentia sæpiùs transcurtis, attentèque intellectis - totum quidquid in eis continebatur, omni existit veritate conspicuum, & sanctitate præclarum &c.

6. Interveniente autem obitu Gregorii XI. Papæ, cùm negotium S. Birgittæ canonizandæ nondum esset perfectum, Urbanus VI. immediatus Successor iteratò ipsas Revelationes commisit viris valentissimis, & magnis Mundi luminaribus D. Card. Corsiensi, Card. de Anglia, Card. de Ursinis, Card. Januensi, & Card. de Mampelle, item Episcopo Urbevetano, item D. de Lignano Excell. utriusque Juris Doctore, item D. Joanni de Basilea Magistro in S. Pagina, item D. Alphonso, quondam Episcopo Giennensi, item Magistro Augustino de Roma Ord. Fr. S. Augustini Magistro in Theologia, item Magistro Matthæo de Cracovia, item D. Ludovico, Licentiatò in utroque Jure &c.

Et Examinatione attentissimè habitâ, & demum, ut fieri oportuit, ad aures D. Papæ relatione subsecuta iterùm ab ipso Urbano, sicut à Gregorio Prædecess. suo compertæ sunt, esse Authenticæ, atque veritate plenæ, & à Dei spiritu veraciter edoctæ, nec non ad utilitatem legentium, seu audientium pro saluberrimo fide-

fideliū dogmate in S. Ecclesia Dei in perpetuum, cum devotione, & reverentia studiosius observandæ. Hæc ex Registro Canonizationis S. Birgittæ excerptit Card. Joann. de Turrecremata.

7. Idem Urbanus VI. Pont. Max. facta sibi supplicatione supradictum Negotium Regulæ confirmandæ commisit Elysario Cardin., qui habito super hoc consilio cum nonnullis aliis S. R. E. Cardinalibus, & aliis Prælatis, ac Magistris in S. Theologia, & Decretorum Doctõribus declaravit, nihil in S. Regula contineri, quod obviet Canonici Institutis. Prout latius continetur in Bulla. *His quæ.* Dat. Romæ 3. Non. Decembr.

8. Bonifacius IX. instructo tandem negotio Canonizandæ S. Birgittæ deputavit D. Philipp. Cardin. de Francia, D. Adamum Cardin. de Anglia, Card. de Bary, qui omnia ab Antecessoribus suis gesta diligenter reviderent, & examinarent; & per probationes legitimas certius informati vera compèrerunt. Vid. Bulla Canonizat. & Processus Canonizat.

9. Joannes XXIII. in Bulla: *Etsi.* Dat. Romæ Kal. Maji Pont. Anno 3. tio, antequam Indulta, Privilegia, & gratias à S. Sede concessas de novo confirmaret, *illorum omnium* examinationem vivæ vocis oraculo commisit Cardin. Ostiensi, & Card. Francisco SS. Cof-
mæ

mæ & Dam. per quos Mare magnum Ordinis confectum, & à summo Pontifice confirmatum est.

10. Cùm Concilium Generale Constantiæ 1417. esset legitimè congregatum, quærebatur etiam tractari (Formalia sunt Joann. Gerson Cancell. Parisiens. in lib. Probate Spiritus) de Canonizatione SS. & examinatione doctrinarum suarum, præsertim unius, quæ Birgitta nominatur, assueta visionibus - - est autem utrobique vel in approbatione, vel in reprobatione periculum: approbare enim falsas pro veris, quid indignius Concilio? reprobare verò nunc eas, quæ multifariè, multisque modis quaquaversum per diversas nationes probatæ dicuntur, non parva exinde scandalorum in Christiana Religione & devotione populorum formidatio: denique in ipso etiam silentio & dissimulatione, ex quo res in medium posita est, nonnihil esse discriminis pertimescimus. Hucusque Joan. Gerson.

Non filuit, neque dissimulavit SS. Concilium Generale Constantiense, nam, ut ait Ant. Corduba l. x. qq. 44. in 4. ta prob. 6. Conclus.

Revelationes S. Birgittæ jam probatæ & commendatæ sunt in Constantiensi Concilio. Idem tradunt Joan. Bapt. Larræa decis. p. 2. decis ult. & Jacobus Blosius Croce Trionfante lib. 1.

Et patet ab effectu: nam Martinus V. Pont. Max. in prædicto Concilio Generali legitimè electus in vim decretorum SS. Concilii ad minimum 15. Bullas Apostolicas in favorem Ord. S. Birgittæ etiam in ipsa Civitate Constantiensi expediri fecit, in quibus confirmantur de novo Canonizatio S. Birgittæ, S. Regula, Mare Magnum plenum gratiis Apostolicis, & plura pro sua Pontificia benignitate adjecit privilegia, primúmque Capitulum generale Ordinis in Monasterio Vastanensi celebrandum indixit.

Nec non plura hujus Ordinis Monasteria post hoc S. Concilium cæpta sunt in diversis mundi partibus infra paucos annos fundari, quod non nisi manifestam supradicti Consilii generalis loquelam, & approbationem Revelationum, & in eis contentæ S. Regulæ demonstrat.

II. Sub Eugenio IV. Concilium Generale Basileense, priusquàm dissolveretur, per
 „sententiam definitivam approbavit ipsum
 „titulum libri, qui est talis - liber Divinarum,
 „seu cælestium Revelationum S. Birgittæ,
 „necnon ipsum librum Revelationum in octo
 „partialibus libris distinctum, unacum ipsa
 „Regula S. Salvatoris, quam Christus ore suo
 „proprio dictavit &c. Sunt ipsissima verba Concilii, videnda in defensório antiquissimo M.S. & ad oculum ostendit Card. Joan. de
 Tur-

Turrecremata in suo Prologo ante Revela-
tiones S. Birgittæ plerûmque impresso.

12. Et ipse Eugenius IV. omnia Ordinis S. Birgittæ Statuta digesto libramnie perstringens, & debita pensans considerationis indagine eadem ratificavit, ac Apostolicæ Sedis robur adjecit per Bullam *Licet suscepti* supracit. nec non plura privilegia pastoralis sua huic Ordini concessit benignitate.

Ordo S. Birgittæ à summis Pontificibus approbatus, & confirmatus.

Cap. 3.

LIquet ex præmissis, quàm maturo doctissimorum virorum examini subjacuerit Institutum S. Birgittæ, quàmque veras, omni encomio plenas, retulerit ubique tot repetitis vicibus approbationes, & censuras; unde & à summis Pontificibus, per quos SS. Salvator Religionem hanc novam, tanquam suos in terra Vicarios approbari & ratificari voluit, auctoritate Apostolica approbatum, ratificatum, & confirmatum fuit; prout videre licet per extensum in Bulla Urbani V. Dat. apud Montem Fiasconem Nonis Augusti Pontificatûs sui Anno 8. vo Colonia Agrippinæ unacum Revel. Cæl. 1629. impressa. in Bulla Urbani VI. sub Dat. Romæ apud S. Mariam in Transyberim

3.tio Nonas Decembris Anno Pontif. sui primo
impressa Romæ unacum Revelationibus Anno
1628. Monachii 1680.

In Bulla Bonifacii Noni Canoniz. S. Bir-
gittæ circa medium in Bull. Rom. & alibi im-
pressa, quæ Bulla iterum confirmata fuit una-
cum Instituto ad instantiam Henrici Regis An-
gliæ à Martino V. summo Pontif. Dat. Floren-
tiæ 7. Idus April. Pontif. sui anno 2.do per Bul-
lam, quæ incipit *Excellentum &c.*

Et ut magis iudicium, & Sensus S. R. E.
summorumque Pontificum de Ordine Birgit-
tano patefcat, Apostolicusque, & verè Pater-
nus affectus publicè innotescat, integrum Bul-
larum Apostolicarum, quæ in Monasterio S.
Altonis Bavarix reperiuntur, Catalogum bre-
viter subjiciam, & sequentibus Bullis juxta se-
riem summorum Pontificum oculos æmulo-
rum satiabo.

Bullæ Apostolicæ in Favorem
Ordinis S. Birgittæ sub diversis sum-
mis Pontificibus expeditæ, & in Mona-
sterio S. Altonis existentes.

Sub Urbano V.

1. His, quæ &c. Dat. apud Montem Flasco-
nem Nonis Augusti Pontif. sui anno 8.vo.

Sub

Sub Gregorio XI.

1. Dum præcella. Romæ Kal. Februar.
2. Piis Fidelium votis apud villam Avinion.
4. Idus Augusti.
3. Justis petentium votis &c. Angariæ Kal. Octobris.

Sub Urbano VI.

1. Devotionis vestræ. Romæ 2.do Nonas Januarii.
2. Religionis zelus &c. Romæ 2.do Nonas Januarii.
3. Vitam Regularem &c. Romæ 2.do Nonas Januarii.
4. Synceræ devotionis &c. Romæ 2.do Nonas Januarii.
5. Cupientes. Romæ 2.do Nonas Januarii.
6. Sacræ Religionis. Romæ 2.do Nonas Januarii.
8. Quamvis cuncta. Romæ 2.do Nonas Januarii.
8. His, quæ. Romæ apud S. M. Transtyb. anno 1. Pontificatûs.
9. Dum præcella. Tiburis 3.tio Kal. Aug.
10. Dum præcella 2.da Tiburis 3. Kal. August.
11. Vacantibus &c. Florentiæ Kal. Julii.
12. Cùm à nobis. Romæ 15. Kal. Januarii.
13. Justis petentium. Luceriæ 14. Kal. Juli.
14. In Conspectu &c. 4. Kal. Maji Romæ.

Sub Bonifacio IX.

1. Ab Origine. Romæ Non. Octob.
2. Splendor paternæ. Romæ Non. Octob.
3. Solet. Romæ 5. Idus Januarii.
4. Licèt is. Romæ 8. Kal. April.
5. Justis petentium. Romæ 5.to Idus Januarii.
6. Licèt is. Romæ 5.to Idus Decemb.
7. Synceræ devotionis. Romæ 5.to Idus Decemb.
8. Etsi ex debito. Romæ 4. Non. Junii.
9. Etsi Universi. Romæ 4. Kal. April.
10. Vacantibus. Romæ 4.to Non. Maji.
11. Sacræ Religionis. Romæ 4. Non. Maji.
12. Sacræ Religionis 2.da. Romæ 4. Non. Maji.
13. Quoniam interdum. Romæ 8. Kal. Maji.
14. Etsi ex debito 2.da 5. Nonas Julii.
15. Debitum Ministerii. Romæ 3. Nonas Septemb.

Sub Innocentio VII.

1. Licèt is. Romæ 4. Idus Martii.
2. Cùm ad hoc. Bonnoniæ 2.do Idus Octob.
3. Magnæ. Romæ apud S. Petrum 8. Idus Februarii.

Sub Alexandro V.

1. Licèt is. Pisis 14. Kal. Septemb.
2. Sacræ Religionis. Pisis 18. Kal. Novemb.

Sub

Sub Joanne XXIII.

1. Cùm ad hoc. Bonnoniæ 2.do. Idus Octob.
2. Inter desiderabilia. Romæ 4.to. Kal. Junii.
3. Etsi ex debito. Romæ Kal. Maji.

Sub Martino V.

1. Quamvis ille. Constantiæ 7. Kal. Martii.
2. Cùm à nobis. Constantiæ 3.tio Non. April.
3. Integræ devotionis, Gebelis 14. Kal. Sept.
4. Etsi pro cunctorum. Romæ 10. Kal. Aug.
5. Excellentum. Florentiæ 7.mo Idus April.
6. Vacantibus. Florentiæ Kal. Julii.
7. Pia Benignitas. Florentiæ Kal. Julii.
8. Excellentum. 2.da. Florent. 3.tio Idus Jul.
9. Fructus vestrarum. Florent. 2.do Non. Dec.
10. Quamvis Romanus. Flor. 2. Non. Dec.
11. Sacræ Religionis. Flor. 18 Kal. Januar.
12. Sacræ Religionis. Romæ. Kal. Decemb.
13. Romani Pontif. Romæ 18. Kal. Januat.
14. Excellentum. 3. Florent. 7.mo Idus Apr.
15. Ad hoc. Romæ 4.to Nonas Febr.

Sub Eugenio IV.

1. Cùm à nobis. Romæ 13. Kal. Sept.
2. Licèt suscepti. Florent. 15. Kal. April.
3. Dispositione. Romæ. 18 Kal. Febr.
4. Ex injuncto. Ferrariæ Kal. Sept.

Sub Pio II.

1. Sedis Apostolicæ. Mantuæ 3.tio Kal. Sept.
2. - - Pro Mæ. Boom.

3. Ad Æternæ. Romæ 4.to Kal. Januarii.
4. Regularem. Tiburc. 6. Kal. Octob.

Sub Nicolao V.

1. Ut ea. Romæ 7.mo Kal. Febr.

Sub Calixto III.

1. Circumspecta. Romæ 9. Kal. Julii.

Sub Paulo II.

1. - - Romæ 10. Idus Jun. Tenerand.
2. Sedis Apostolicæ. Romæ 10. Kal. Martii.

Sub Sixto IV.

1. Dum mente. Romæ 8.vo Idus Maji.
2. Sedis Apostolicæ. Romæ 8. Kal. Maji.
3. Sedis Apost. 2.da. Romæ pridie Non. Mart.
4. Pium, &. Romæ 6. Maji.
5. Exposuit. Romæ. 10. Kal. Novemb.
6. Alias. Romæ 17. Kal. Septemb.

Sub Innocentio VIII.

1. Sinceræ devotionis. Romæ 9. Sept.
2. Quæ pro. Romæ Kal. Maji.
3. Cùm, ut. Romæ 14. Junii.
4. In suprema. Romæ pridie Kal. Maji.
5. - - Erectio M. Vineæ Trajectensis.
6. Sæpè nobis. Romæ 14. Junii. 1488.

Sub Alexandro VI.

1. Decet. Romæ 6. Kal. April.

Sub

Sub Julio II.

1. Sanè nobis. Romæ Kal. Julii.
2. Exponi. Romæ 5.to Martii.
3. Solet Sedes. Romæ 16. Januarii.
4. Dudum accepimus. Romæ 28. April.
5. Cùm à nobis. Romæ 4. Nonas Martii.
6. Dudum postquam. Romæ 11. Julii.
7. Ex debito. Romæ 1504. Kal. Octobris.

Sub Leone X.

1. Dùm à nobis. Romæ 10. Kal. Junii.
2. Romanus. Romæ Anno 1. Pontif.
3. Exponi. Romæ 10. Februar.
4. Ex Clementi. Romæ 6. Idus Julii.

Sub Clemente VII.

1. Exponi. Romæ 1. Decemb.

Sub Clemente VIII.

1. Cùm sicut. Romæ 24. Martii.
2. Nuper dilectæ. Romæ 20. Decemb.

Sub Urbano VIII.

1. Cùm sicut. Romæ 15. Octobr.
2. Exponi. Romæ 9. Octobr. 1643.
3. Introductio Colonienf. Monaster.
4. Exponi &c. 5. Januarii 1644. Romæ.

Sub Alexandro VII.

1. Nuper pro parte. 1656.

Sub Clemente X.

1. Pastoralis. Romæ 5. Martii.
2. Exinjuncto. Romæ 7. Martii.
3. Cùm sicut. Romæ 20. April.

Sub Ven. Innocentio XI.

1. Exponi. Romæ 5. Maji.

Sub Clemente XI.

1. De salute gregis. Romæ 22. Septemb.
2. Item Summarium Indulgentiarum cum Decreto ratificato 4. Decembr.

Sub Innocentio XIII.

1. Injunctæ. Romæ 13. Augusti.

Sub Benedicto XIII.

1. Decretum S. Congregationis pro elevatione ritus Duplicis S. Birgittæ. Romæ 26. Augusti ratificatum.

Privilegia, Gratia, & Indulta nonnulla Apostolica huic S. Ordini à summis Pontificibus concessa legi possunt in Synopsi Approbationis, & Confirmationis &c. ex Archivio Monasterii S. MARIÆ ad Arborem collecta, & publicè unacum Revelationibus S. Birgittæ impressa Coloniae 1629., ad quæ brevitatis studio me refero, simulquæ insinuo, non omnia S. Sedis Apostolicæ Indulta in illa Synopsi, ut ipsum nomen præfert, contineri.

Pro-

Progreſſus & incrementum Ord. S. Birgittæ.

Cap. 4.

Cæpit Ordo S. Birgittæ in Suecia & Oppi-
do Vaſtanenſi Lincopenſis Diœceſis, in
quo S. Birgitta (juxta Bullam Urbani V., &
Formalia Bonifacii IX. in Bulla Canonizat.)
„ unum Venerabile Monafterium Canonice
„ conſtrui fecit pro 60. Monialibus ſub Clau-
„ ſura viventibus, & viginti quinque Fratri-
„ bus Ordinis S. Auguſtini S. Salvatoris nūn-
„ cupati, qui tam Moniales, quàm Fratres
„ certas Conſtitutiones per ipſam B. Viduam
„ editas, & poſtea per Sedem Apoſtolicam
„ approbatas obſervare tenentur. Dein

Ex Commiſſione Gregorii XI. ſummi Pon-
tif. ſub Dat. Angnaniæ Pontif. ſui 7. mo Anno
per Ven. PP. Dominos Nicolaum Lincopen-
ſem, Henricum Archi-Epiſcopum Upſalen-
ſem, & Tordonem Epiſcopum Strengenſem
feriâ 2. dâ Pentecoſtes 1380. ſolenntier introdu-
ctus eſt, prout habetur in impreſſis Colonia,
& libro uſum Cap. 1.

Successu dein brevissimi temporis (Formalia
ſunt Epiſtolæ Archi-Epiſcoporum, & Epiſcop.
Sueciæ ad Concilium Baſileenſe Tom. 4. Con-
cil. Gen. edit. Bini fol. 232.) „ Et hoc ſatis
„ miraculoſè in diverſis Regni, & Mundi par-
tibus

„ tibus ex inflammatione utique Spiritûs san-
 „ cti & Dominis terrarum, atque Prælati Di-
 „ vinitûs facta plura sunt innovata, & multi-
 „ plicata Monasteria, in quibus Sororum, &
 „ Fratrum Conventualium fervens, & affe-
 „ ctuosa viget devotio.

Quibus S. Antoninus p. 3. tit. 24. C. 11.
 §. 4. assentitur : „ in partibus quidem illis,
 „ unde S. Birgitta oriunda fuit, sunt magna
 „ Monasteria in numero, & divitiis religiosè
 viventia. Et Spondanus ad Ann. 1370. n. 2.
 „ Fuit autem is Ordo valdè dilatatus, & præ-
 „ cipuè in partibus Septentrionalibus.

Elenchus Monasteriorum, & Conventuum Ord. S. Birgittæ.

NE autem memoria Monasteriorum S. Or-
 dinis depereat, ea sequentibus juxta no-
 titiam hucusque habitam in nostro Monaste-
 rio, breviter subjunguntur.

M. Ager.

Altominster.

Attrebatensis.

M. Boog vel Bo.

Boom.

Born.

Burg.

Brielenfis.

Brun.

Bruf-

Brussellensis.
in Burgundia.

M. Campus.
Croon.
Dublinensis.
Elchinganus.
Florentinus:

M. Forst Colonienfis.

M. Forst in Polonia.

M. in Furno.

Gallia 2 do.

Gedanensis.

Gradnensis.

Grinenwalt.

Grogna.

Hispania 2.do.

Hoboquen.

Huffwutò.

Januensis de Schala.
de Misericordia.

M. Kalcar.
Kaltkirchen.
Kaltwatter.
Kroon.

M. Lemberg.
Leopolitanus.
Lubicensis.
Luccorii.
Luska.

M. Mayngen.

Ma-

Maravilla.
 Mons Gratia.
 Muncolif aut Munkalif.
 M. Necker.
 M. Pax.
 Paredesnach.
 Pisanus.
 Prestensis.
 Pugna.
 Razzeburgensis.
 Romanum Hospitium.
 M. Sambors.
 Sokaly.
 Staramisky.
 Stella.
 Syon Colonienfis.
 Syon in Anglia.
 Syon Ulyssipon.
 M. Tronus.
 Triumphus.
 Taustus.
 M. Vastanensis.
 Vallis Revalienfis.
 Vallis in Flandria.
 Vallis gratia Aböensis.
 Vagliadolid.
 Venetus.
 Vinea.
 Vita aptata.
 Vitis.

Della Vittoria.

Udenfis , feu M. Refugium.

Curiã feu Conventus Fratrum
Religioforum Ordinis S. Birgittæ.

Dantiscanus.

M. Forst Colonienſ.

M. Boom.

Altominſter.

Kalcar.

Kalkkirchen.

Hobokanus.

Romanus.

Vaſtanenſis.

Vallis Gratiã.

M. Boo.

Ager.

Pugna.

Lubecenſis.

M. Corona.

Kaltwatter.

M. Stella.

M. Vinea.

M. Burg.

Mæ. Campus.

Tronus.

Mayngen.

Montis Gratiã.

Florentinus.

Janu.

Januensis.

Anglicanus.

Uliffiponensis.

Udenfis, feu M. Refugium.

In Congregatione Belgica
Noviffimorum dicta, & ab Ordinariis
locorum exempta fint Conventus

Armeterienfis.

Auxicaftrenfis.

Duacenis.

Infulenfis.

Paruacenis.

S. Sixti Poperinganus.

Encomia Ordinis S. Birgittæ à
diverfis Authoribus data.

Cap. 5.

Hieronimus Van Rebdorff, Can. Reg. Ha-
genoæ 1509.

Per S. Birgittam celeberrimus Ordo cæpit, in
quo utriûſque ſexûs homines omni die in
una Eccleſia Dei laudes cantant - & ſervant
Regulam planè ſanctam, & ſevéram.

Ericus Rex Suecorum in ſuis litteris ad Conci-
lium T.4. Binii fol. 231. in Bibl. noſtra T.
3. f. 351.

Ordo devotiſſimus B. Birgittæ S. Salvatoris
nuncupatus in loco Vaſtanen Regni noſtri
Sue-

Sueciæ, Dei dispensatione, ut piè creditur, laudabile sumpsit initium, & postmodum per diversas mundi partes in salutem multorum à via rectitudinis aberrantium commendabile suscepit incrementum.

Archi-Episcopi & Episcopi Numero 12. in suis apud Binium Tom. 4. fol. 232.

Ordinis S. Birgittæ successu brevissimi temporis, & hoc satis miraculosè in diversis Regnis & Mundi partibus plura sunt innovata, & multiplicata Monasteria.

S. Antoninus p. 3. tit. 24. cap. 11. in partibus illis, unde oriunda est sancta, sunt magna Monasteria, numero, & divitiis religiosè viventia.

Sanderus de Schism. Anglic. Eminebant tunc in Anglia Sanctitatis studiis tres Ordines Religiosi Carthusianorum, S. Birgittæ, & S. Francisci &c, in hos itaque primos furoris impetus effudit Rex.

Paul. Morrigia de SS. Ordinibus.

Quest' Ordine fù dotato da diversi Pontefici di molte grandezze, e privilegi, per il che si dilatò molto in diverse provincie.

Cornelius Episc. Gandensi apud Ægid. Molar-cham.

Verè hic Ordo cælestis est, quia in eo nihil nisi cæleste spirat, & credo firmiter, quòd ubi hujus Ordinis promoventur Monasteria, & Regularis viget disciplina, illic pacem Do-

mini juxta ptomissum Christi superventuram.

Serenissimus Elector Bavariae Maximilianus
ad Ven. Servum Dei Innoc. XI. P. M.

Majores mei speciali semper benevolentia, &
favore hunc sacratissimum à Christo revela-
tum Ordinem S. Birgittæ sunt prosecuti.

Joann. Ant. Episcop. Eystettenensis 1723. ad S.
Sedem.

Revelationes S. Birgittæ à multis summis Pon-
tificibus, duobus Conciliis Generalibus,
pluribus S. R. E. Cardinalibus, & Episcopis
examinatæ & approbatæ fuerunt, nec non
institutione S. Ordinis approbati, & à plu-
ribus summis Pontificibus confirmati &c.
insignes.

Joann. Franc. Episcop. Frisingensis 1723. ad S.
Sedem.

Sub Regula S. Birgittæ exstat etiam in mea
Dioecesi Monasterium optimâ disciplinâ
florens.

Franc. Ant. Archiep. & Princeps Salisburgens.
1724. ad S. Sedem.

A Monasterio Vastanensi præclarus Ordo Re-
gularis S. Birgittæ dictus, à S. Sede Aposto-
licâ confirmatus, primum in partibus Sep-
tentrionalibus, dein & in diversis Mundi
partibus propagatus existit &c.

Joann. Vastovius in vit. Aquil. ad Sigismun-
dum III. Poloniae Regem.

Ex S. Birgitta prodiit Ordo non modò fœminarum, sed & virorum Religiosorum, qui floruerunt non domi modo, sed etiam in Norwegia, Dania, Polonia, Germania, Anglia, atque Italia.

Archiepiscopi, & Episcopi Suetiæ &c. ad Concil. Constant. 1417.

Inter quas in occidentis partibus - quædam Regulares Constitutiones sub nomine & vocabulo Regulæ S. Salvatoris à D. N. JESU Christo, ut piè credimus, beatæ Birgittæ, Patronæ Regni Christianissimi Sueciæ supradicti Divinitus revelatæ in salutem populi Christiani prodierunt - quæ sub B. Augustini Regula per S. Sedem Apostolicam dudum confirmatæ in Monasterio Vasteno in Regno prædicto celebriter, & devotissimè per duos Conventus utriusque sexûs in distinctis providissimè locis separatis observantur; unde quantus fructus devotionis, peccatorumque conversio & salus animarum redundare dignoscitur, ne dum in Regnis istis Aquilonaribus, verùm etiam per diversorum aliorum Regnorum climata, videlicet Italiæ, Angliæ, Alamaniæ, Poloniæ, & Livoniæ, aliisque terris vix animus capere possit, aut lingua explicare. Ex Diario Vastan.

Episc. Antverpiens. apud Molarcham maximè temerarium est - præsumere velle reproba-

re, quod Sedes Apostolica toties informata,
& per œcumenica Concilia ad Institutum
S. Birgittæ corroborandum excitata appro-
bavit, & confirmavit.

S. Birgitta Regulæ Ordinis à se instituti Con-
firmationem ab Urbano VI. impetrat Gene-
brard ad Ann. 1370.

Chronica Hirsaug. Polydorus l. 7. de Invent.
c. 4. Ciacconius T. 2. f. 549. Joan. Nauclerus.
Religio ab Ecclesia probata est, S. Antoninus
p. 3. tit. 24. c. II.

S. Birgitta novum Canonem, Ordinémque sa-
cris Vastenæ Coenobii Virginibus conscripsit
tam sanctum, pium, & cælestibus adeò De-
cretis instructum, ut sine controversia cun-
cti ex ore ipsius Christi eum prodiisse fate-
rentur. Carthusianus Colon. 1596.

Mens Authorum Catholicorum de Revelationibus S. Birgittæ.

Cap. 6.

FR. Joan. Bapt. de Lezana in Apologia pro
immaculata Conceptione B. V. cap. 14.

B. Birgittæ Revelationes ita communi applau-
su, & Ecclesiæ calculo, & Sapientum judi-
cio approbatæ sunt, ut non nisi à torvo Spi-
ritu reprobari queant.

Petrus Canisius lib. 1. C. 7. fol. 55.

Re-

Revelationes S. Birgittæ maximorum hominum autoritate, Romanæque Ecclesiæ calculo ita probatæ sunt, ut apud Catholicos quidem defensione neutiquam indigeant.

Alphonfus Mendoza in quodlibet q. 5.

Revelationes S. Birgittæ Bonifacii IX, & Martini V. & Conciliorum Constantiensis, & Basileensis calculo approbatæ sunt, easque omni veritate conspicuas, & sanctitate præclaras repererunt.

Ambrosius Catherinus lib. 3. de immacul. Concept. Quis ausit objicere Revelationes S. Birgittæ, quæ in Constantiensi Concilio, etiam in judicio contradictionis probatæ, ac commendatæ fuerunt.

Ludovicus Blosius in Monil. cap. 14. omnes constanter affirmaverunt, Revelationes has processisse à Deo.

Reverendissimus, ac Serenissimus Albertus Sigismundus Dux Bavarix, & Episcopus Frisingensis in sua approb. 26. Junii 1680.

Revelationes S. Birgittæ non modò virorum doctissimorum Encomiis celebratæ, verum etiam ipsius Apostolicæ Sedis judicio comprobatæ, cum in Ecclesia Dei fidelibus saluberrima dogmata subministrant, dignissimæ sunt &c.

Maximilianus I. Imperator singulari favore Fratres, & Sorores Ordinis S. Birgittæ prosequitur, miro etiam desiderio, ac effectu ad

- Revelationes S. Birgittæ accensus erat. Im-
press. Norinbergæ 1517.
- Ant. Corduba l. 1. q. 44. Concl. 6.
- Revelationes S. Birgittæ jam probatæ sunt &
commendatæ in Concilio Constantiensi &
ab Urbano VI. & Martino V.
- Martinus Delrio l. 4. c. 2. q. 7.
- Revelationes - ut reverentia dignas, & à cæ-
lesti lumine collustratis mentibus prolatas
venerabiles defendo, & quamdiu ab Eccle-
sia, ut piæ approbantur, non nisi temerè re-
jici posse contendo. Cardin. Bellarminus
l. 4. c. 124.
- Quæ determinata non sunt ab Ecclesia, docet
S. Thomas in 4. sent. dist. 21. q. 1. standum
esse iis, quæ sunt magis conformia dictis &
Revelationibus Sanctorum &c. ad hoc au-
thoritas harum revelationum me movit.
- Waddingus Legatus ad summum Pontificem
Paulum V.
- Firmiter hucusque perseverat, & fortius quo-
tidie invalescit fides Revelationum S. Bir-
gittæ, & doctrinæ hujus in illis revelatæ, ita
ut tam certam hanc esse ducant sententiam
Theologi, & gravissimi viri, ut impossibile
asserant eis posse falsum subesse.
- In præfatione Revelationum cujusd. V. Agreda.
Sarrebbe temerità il negare qualche rivilazione
di S. Brigida, dando la per illusoria, perche
l'Ecclesia doppo l'haver effaminate molte
volte

volte queste rivelationi &c. le approvò come veritate plenas , & à Spiritu Dei veraciter edoctas &c. onde riprovarle , Sarrebbe opporsi, saltem mediatè, al Giudicio della Chiesa.

Personæ Ordinis S. Birgittæ
 sanguine , sanctitate, & doctrinâ
 insignes , quarum memoria in hoc
 Monasterio exstat.

Cap. 7.

S. Birgitta Fundatrix.

S. Catharina Filia , virgo , vidua & I. Abbatissa Vastanens.

Ingegardis Neptis , & Abbatissa.

Birgitta Neptis , & Professa.

Catharina Tartara.

Carolina Filia Caroli Regis.

Elisabetha Filia Stenonis Regis.

Philippa uxor Ericis Regis.

Ingeburgis Filia Ducis Holsatiæ.

Ingeburgis Filia Ducis Schleswicens.

Elisabetha Filia Ducis Holsatiæ.

Soror Anonyma Layca , & professa ad Scalam Januæ.

Catharina Palmera de Syon.

Elisabetha Sandera.

Henrica Kackia.

Anna Ripperbanda.

Anna Dubori.

Agnes Hæffmana.

Margaretha Roberti.

Eli.

Elisabetha Jarisia.

Birgitta de S. Antonia.

Joanna Filia Ducis Clivia.

Margaretha uxor Joann. 2. di Regis.

B. Petrus Confessarius S. Birgittæ.

B. Magnus Petri Florentiæ

P. Ulpho.

P. Mathias Laurentii.

B. Reginaldus Martyr.

Plures Anonymi MM.

Joannes Hacquinus Archi-Episcopus Upsalens.

Acho Joannis Episcopus Arosiens.

Olavus Gunnari Episcopus Arosiens.

Petrus Magni Episcopus Arosiens.

Fr. Ingolfus B. V. singularis devotus.

Thomas Ismaelita.

Hubertus Hipkenus Laycus.

Thomas Westhavius.

Paulus Holsteinius.

Joannes Morinus.

Joannes de Werth.

Joannes Prest.

Andreas Lydkerchin.

Joannes Petri.

Joannes Joannis.

Joannes Borquardi.

Olaus Petri.

Joannes Benechini.

V. P. Jacobus Langenhalge Conf. Generalis.

Henricus de Grieffen.

Pau-

Paulus Pass.

V. P. Bertholdus de Roma Conf. Gen. Florentiæ.

Thomas Ritter.

Andreas Megerle.

Personæ Ordinis S. Birgittæ in Altominster Professæ, & insignes.

Beatus Fr. Wolfgangus Sandizell.

V. P. Simpertus Pochsberger plura M. S. reliquit Monasterio.

P. Georgius Domerus scripsit libellum Panis Quotidianus.

V. P. Andreas Neumair edidit librum Geistl, A. B. C.

V. P. Joannes Walfisch plures libros in Germanicam transtulit linguam.

P. Ambrosius Zenck scripsit librum insigniter commendatum.

V. P. Simon Hörman imprimi fecit Revelationes S. Birgittæ Monachii pluribus hinc inde annotationibus. Item Breviarium unicum Missali Sanctimonialium.

V. P. Carolus Schmidthamer Romæ publicè defendit Theses, & dein Philosophiam & Theologiam in Monasterio suis tradidit Confratribus.

In Monasterio Sanctimonialium.

Eva Sandizellerin.

Magdalena Peckin.

Anna Preussin Abbatissa.

Eli-

Elisabetha Schottin.
 Catharina Wagerin.
 Margaretha Marottin.
 Salome Barthin.
 Barbara Voglmayrin.
 Maria Parstorfferin.
 Angela Schottin.

Plures essent aliæ singulari nomenclaturâ dignæ Sanctimoniales, nisi propria earum virtus proprium etiam nomen taceri fecisset, unde harum non nisi genericam mentionem facio ;

Ex quodam antiquo Manuscript. & communi traditione habetur , fuisse hîc Moniales verè devotas, verè S.as quarum nonnullæ usque adeò precibus jaculatoriis, & meditationi Dominicæ Passionis erant deditæ, ut in iis totū diem , imò totam vitam transegisse sint visæ.

Aliæ singulari æmulationis studio perfectæ inhiabant in Religione paupertati, eandem quàm maximè in velis, medicinis, communi suppellectile, & ad mensam summa attentione observantes.

Legitur de quadam erga SS. Ven. Sacramentum devota , quod S. Hostia è manibus sacerdotis ad eandem communicandam avolaverit.

Traditur communiter, unam fuisse Sanctimonialem usque adeò omne sæcularium colloquium pertæsam , quòd maluerit carcerem accedere, quàm locutorium ; neque adigi potuit

tuit , ut vel minimam litteram ad extraneos per totum vitæ suæ spatium unquam scripserit.

Alia singulari patientiæ virtute præmi-
nebat , quæque adversa sive Corporis , sive
animi , sive externa , sive interna invicto spiritu
sufferendi , unde & , divinâ adoperante Pro-
videntiâ , semel contigit , quòd Carbonum lo-
cò margaritas in manibus illæsè , sororibus
quibuscunque admirantibus , gestaverit.

Ostenditur insuper Cella cujusdam Sancti-
monialis , quæ per Superiorissam ad ligna fe-
renda evocata , præsentem tunc visibiliter pue-
rulum JESUM , quocum dulcissimè colloque-
batur , nullâ morâ interpositâ solum reliquit ,
mandatum executura : rediens verò ad Cellam
JESUM provectæ jam ætatis invenit , evidens
sanctæ , & promptæ obedientiæ testimonium.

Duplicitas Monasteriis Ordinis

S. Birgittæ falsò afficta penitùs eli-
minatur.

Cap. 8.

Monasteria Monialium communiter
habent Confessarios ejusdem Instituti.

§. I.

Nihil est insoliti , aut inauditi , Moniales
Ordinum habere Confessarios , & Mini-
stros spirituales eandem penitùs Regulam pro-
fessos ;

fessos; patet id in toto ferè Catholico Mundo, cum non solùm Canonicae Regulares, sed & Benedictinae, Cistercienses, Augustiniana, Dominicanæ, Franciscanae, Carmelitanae, & si quæ sunt aliæ Sanctimoniales, à Canonicis Regularibus, Monachis, & Fratribus suorum Ordinum respectivè in Spiritualibus gubernentur, & probabiliter etiam in Temporalibus quàm plurimùm adjuventur.

Conforme id est Juri Canonico c. 18. c. in decimo - communi consensu decrevimus, ut Monasteria Virginum in Provincia Beltica Monachorum administratione, ac præsidio gubernentur; tunc enim salubria Christo dicatis Virginibus præbemus, quando eis Patres spirituales eligimus, quorum non solùm gubernaculis tueri, sed etiam doctrinis ædificari possint.

Conforme id est Concilio Tridentino Sess. 25. c. 9. Moniales, quæ à Regularibus reguntur, sub eorum cura, & custodia relinquantur.

Conforme est Bullis Apostolicis Summi Pontif. Alexandri VI. in Bull. Cassinens. fol. 412. - Nos piè attendentes, absurdum videri, quòd Moniales ejusdem Ordinis &c. debeant ab aliis diversæ Professionis in Confessionibus audiendis, & aliis Sacramentis administrandis quàm per suos confoveri - quare - ut aliquos ex Monachis deputetis &c.

Gregorii XIII. fol. 484.

Ut Monasterium Monialium commodiùs,
&

& exactiùs juxta earum regularem disciplinam imposterum regi, & gubernari valeat - Monachos deputamus &c.

Plures hujusmodi Bullæ in prædicto videri possunt Bullario.

D. N. JESUS Christus Monasteriis
Monialium S. Birgittæ deputat Confessarios
ejusdem Instituti.

§. II.

QUod in nonnullis SS. Religionibus usque in hodiernum diem observatur, & in Conciliis Generalibus, atque à summis Pontificibus approbatur, id etiam SS. Salvator D. N. J. C. in Ordine S. Birgittæ pro Sanctimonialibus expressè statuit in S. Regula cap. 12.

„ Sorores erunt 60., & non plures, quæ
„ Clericos habebunt, qui quotidie de tempore
„ Missam, & Officium, quod habetur in Ec-
„ clesiis Cathedralibus illarum terrarum, in
„ quibus huiusmodi Monasteria sunt, decanta-
„ bunt : ipsi quidem NB. à Monasterio Soro-
„ rum sint omnino exclusi, unam pro se ha-
„ bentes Curiam, in qua habitabunt, & de Cu-
„ ria introitum ad Ecclesiam. Et cap. 15. Sa-
„ cerdotes verò isti tredecim tantummodò Di-
„ vino Officio, Studio quoque, & Orationi
„ vacare debent, nullisque aliis se implicare
„ negotiis, vel officiis - & omni die Domi-
nicâ

„ nicâ prædicabunt - & cap. 16. omni die
„ unicuique confiteri volenti sint parati.

Quod SS. Legislatores noster sapientissime
statuit, etiam summi Pontifices multoties ap-
probârunt, & confirmârunt, ut supra visum.

Præsertim Eugenius quartus in Bulla: Licet
suscepti &c. Dat. Florent. 15. Kal. April. post
maturam S. Regulæ examinationem *Conveni-*
ens (verba sunt formalia) minùsque periculo-
„ sum, ac fragilitatis incentivum fore digno-
„ vit, quòd ipsi Fratres in Regula S. Birgittæ
„ frequentius experti præfatas Sorores impen-
„ diis, & exercitiis spiritualibus accuratè con-
„ foveant, quàm quòd aliis, plerùmque etiam
„ Regulæ continentiam, nec non Monasterio-
„ rum, & Sororum hujusmodi conditiones
„ ignorantibus, & à quibus scandala hujusmo-
„ di propagari possent, ad ipsa Monasteria pa-
„ teret accessus. Ita summus Pontifex, & re-
ctissime; cùm enim ponderâset, Episcopos
Diœcesanos, seu Ordinarios locorum, in qui-
bus sita sunt hujusmodi Monasteria, Patres,
Visitatores, & Judices in omnibus causis tam
Fratres, quàm Sorores hujus Ordinis tangen-
tibus à Divino Legislatore Christo JESU de-
putari, facile dijudicavit, nullam esse rationa-
bilem causam sinistri quid de hoc Divino Or-
dine, ejùsque Regularibus suspicandi, qui sol-
licitis animarum Rectoribus, Episcopis Diœ-
celanis, subiecti existunt.

Duplicitas asserta per Sedem'Apostolicam ab Ordine S. Birgittæ removetur.

§. III.

Inprimis Martinus V. Pont. Max. declaravit, non esse unum, idémque Monasterium pro utroque sexu tam Fratrum, quàm Sororum in Bulla *Excellentum* &c. Dat. Florentiæ 7. Idus April. Pontif. sui anno 2.do.

„ Declaramus, atque ordinamus, quòd
 „ deinceps nulli liceat habitationes hujusmodi
 „ Fratrum, & Sororum sub vocabulo unius
 „ Monasterii in scripturis vel verbali appella-
 „ tione vocare, sed ubicunque fuerint Conven-
 „ tus duo hujusmodi Fratrum scilicet, & So-
 „ rorum viventium sub diversis Clausuris, ut
 „ ex forma Regulæ, seu Institutorum S. Salva-
 „ toris, seu S. Birgittæ est ordinatum, duo sint,
 „ & intelligantur esse, & ita vocentur non
 „ unum, ut plerique volunt, quod absurdum
 „ est, cùm diversi sint Conventus sub diversis
 „ capitibus • & ipsorum habitationes disjun-
 „ ctæ, atque disseparatæ • & plura alia sint,
 „ propter quæ non esset veritati consonum,
 „ unum appellare &c.

Insuper Eugenius IV. in Bulla: *Licèt suscepti*.
 Dat. Florent. 15. Kal. April. declarat, hujus-
 modi Monasteria nullatenùs *duplicia* cenleri
 debere per Formalia: „ Cùm autem ex pluri-
 „ mis in prædicta, quam diligenter examinari
 feci-

„ fecimus , Regulâ , sparsim contentis verbis
 „ evidenter appareat, ipsa Monasteria princi-
 „ paliter ad honorem gloriosissimæ Virginis
 „ DEI Genitricis **MARIÆ** pro mulieribus fun-
 „ dari , & nullatenus duplicia censi debere,
 „ dictosque Fratres , qui per se in privatis Cu-
 „ riis longè ab ipsis Sororibus separati sint , ea-
 „ rum Servitores , & Capellanos existere &c.

Constat insuper ex Processu Canonizat. S.
 Birgittæ , & apud Card. Joann. de Turrecrema-
 ta in Prologo : Revelationes S. Birgittæ , iis-
 que innixam S. Religionem maturè fuisse , &
 sæpius quidem examinatas per S. R. E. Cardi-
 nales & Episcopos :

Sub Gregorio XI.

Per Card. Montis majoris,
 Card. Agrifolio ,
 Card. de Luna ,

Sub Urbano VI.

Per Card. Elyzarium,
 Card. Corsinens.
 Card. de Anglia ,
 Card. de Urfinis ,
 Card. Januens.
 Card. de Mampelle.

Sub Bonifacio IX.

Per Philipp. Card. de Francia,
 Adam Card. de Anglia.
 Card. de Baro.

Sub

Sub Joanne XXIII.

Per Card. Ostiensem,
 Cardin. SS. Cosm. & Dam.
 Card. Sabinens.
 Card. de Urfinis,
 Card. Ulyssiponens.

Sub Martino V.

Per Cardin. Portuens.
 Card. Aquilejens.
 Card. Veronens.
 Card. de Fuxis,
 Card. Senensem.
 Card. SS. Joann. & Pauli,
 Card. de Busco.

Sub Eugenio IV.

Per Card. S. Eustachii,
 Card. de Columna,
 Card. S. Mariæ novæ,
 Card. Arelatens.
 Card. de Turrecremata.

Neque à tot & tantis viris vel minima inventa est duplicitatis nota in Ordine Birgittano, unde non nisi ab æmulis, omnisque pacis perturbatoribus excogitatur, firmæque manent supradictæ declarationes summorum Pontificum, præsertim ex quo tot Bullas Apostolicas, quibus erectiones Monasteriorum Ord. S. Birgittæ aut approbantur, aut confirmantur, produ-

ducere possemus, quot Monasteria hucusque exstiterunt, cùm in SS. Regula specialiter cautum sit, ne hujusmodi Monasteria absque Beneplacito Apostolico fundarentur.

Monasteria dupla, & prohibita per
SS. Canones quænam?

§. IV.

Monasteria duplicia, vel dupla dicuntur aut ea contigua Monachorum unum, alterum Monialium, instituto invicem, mutuâque administratione Bonorum communium Monasterii colligatorum, in quibus contiguitas illa superflua colloquia fovere solet. Ita Cabassut. in not. Eccl. fol. 313.

Aut ea ex duplicitate sexûs, in quorum uno, eodémque Choro ad psallendum conveniebant. Mirand tract. de Monial. c. 1. Lezana V. *Monasteria*; & clarè innuitur C. Definimus. 18. q. 2. & c. in nullo. & c. Pretiosa, 28. q. 2. Seu in quibus sub eodem tecto habitarent Monachi, & Moniales. Ita Tambur. de jure Abb. disp. 34. q. 3.

Dari hujusmodi Monasteria duplicia aliarum SS. Religionum, meum non est inquirere, neque discutere, sed pro materna solummodò domo decertare, cui nulla duplicitas affingi potest neque ex 1. capite supradictò: patet enim evidenter ex S. Regula, *Curiam* Fratrum om-

„ omninò esse separatam à *Monasterio* Soror-
 „ rum; Fratrésque soli orationi, studio, Con-
 „ fessionibus excipiendis, prædicando Verbo
 „ Dei, Sacramentis administrandis attentos esse
 „ debere, nullisque aliis negotiis temporali-
 „ bus implicare se posse; ita ut juxta declara-
 „ tionem summi Pontif. Eugenii IV. Servitores
 „ tantùm Sanctimonialium in Spiritualibus, &
 „ Capellani existant; unde cessat contiguitas,
 „ cessat communis administratio, cessant bona
 „ communia, cùm Fratres victum & vestimen-
 „ tum à Monasterio Sororum, sperare quidem,
 „ non autem vi S. Regulæ prætere vaneant.

Neque ex 2.do capite duplicitas huic S.
 Ordini affingi potest: ridiculum enim & ab-
 surdum foret dicere *habitari simul in eodem Mo-
 nasterio*; cùm Fratres Birgittani virtute S. Re-
 gulæ c. 12. à *Monasterio Sororum sint omninò ex-
 clusi, unam per se habentes Curiam*, ut sapien-
 tissimè advertit Martinus V. Pont. M. in Bulla
 Excellentum &c.

Si quis contendit, legisse se, Monasteria
 Ord. S. Birgittæ infra eadem Septa, distinctis
 quidem & separatis claustris, atque sub eadem
 clausurâ interpositis muris existere &c. & alias
 hujusmodi phrasas.

Idem est, ac si legisset, Monasteria mulie-
 rum, & virorum existere infra eadem Septa,
 infra eosdem muros Urbis Romæ: Sacerdotes
 & foeminas habitare infra eadem Septa civitatis

Augustanæ: Monachos & Monachas habitare in eadem civitate. Quid sequitur absurdi? quæ scandala?

In Ordine S. Birgittæ stat penes Episcopos Diœcesanos designare distantiam, ordinare fabricam, hancque ita disponere, ut Personæ utriusque sexus, supposita locali separatione, possint intus habitare securè per cap. 20. S. Regulæ, & ut Fratres à Monasterio Sororum omninò separati Ecclesiam absque perpetuæ, quam profitentur, clausuræ violatione accedere valeant: quæ omnia sita sunt in prudenti arbitrio Episcopi Diœcesani, quod & in Bulla Eugenii IV. *Licet suscepti &c.* clarissimè insinuat; si quæ aliter facta existeret fabrica Monasterii huius Ordinis, ea quidem reformari, non autem tota Religio, totus S. Ordo per falsam duplicitationem affictionem inquietari posset: præsuppositâ enim fabricâ Monasterii, eo, quo debet, modo per Episcopos Diœcesanos ordinatâ nihil est, quod in hac Divina Religione sugillari, aut malevolorum oblocutionibus mereatur subjacere, sed potiùs omnia & singula, utpote à SS. Legislatore provenientia, quàm maximè commendari, prout 12. Episcopi in Epistola ad Concil. Generale datâ apud Binium Tom. 4. fol. 232. commendarunt „ De modo cohabit-
„ tationis Sororum, & Fratrum in Monasteriis
„ Ordinis prædicti, quæ situata sunt in Regnis
„ istis, quem alii quidam pacis æmuli calum-
niari

niari conantur, nulla datur hîc cuiquam
Christi fidelium suspicionis occasio, quod
eorum habitacula adeò firmis, altisque mu-
ris & ædificiis distincta, ac divisa sunt, prout
ferè nos omnes, præcipuè autem, qui Mo-
nasteriorum, & locorum eorum visitatores
sumus, quòd securè, & absque conscientia-
rum scrupulo juxta primariam Ordinis Insti-
tutionem, quàm adeò piè factam esse credi-
mus, Sorores, & Fratres, sicut cohabitant,
honestè, & licitè poterunt commorari &c.

Accedit insigne Encomium à Serenissimo
Maximiliano Electore Bavarix in suis ad Ven.
Servum Dei Innoc. XI. Datis de 23. Julii 1689.
huic Monasterio S. Altonis datum. „ Fratres
„ & Sorores SS. à Christo revelati Ordinis S.
„ Birgittæ in Monasterio S. Altonis, cùm ob
„ Religionis Christianæ, animarumque zelum,
„ tum ob strictissimam Regularis disciplinæ
„ observantiam, vitæque Sanctimoniam in
„ perpetuis, iisque distinctissimis clausuris, in
„ quibus jam à ducentis pœnè annis optimâ
„ cum famâ, insigni Subditorum meorum præ-
„ conio & solatio in Bavaria vixerunt, omni
„ gratiâ ac Benevolentia digni sunt.

Innumera hujusmodi Encomia adduci pos-
sent, nisi in hac Synopsi brevitati foret indul-
gendum, interim sufficiat æmulis nostris insi-
nuâsse mentem S. Sedis Apostolicæ sub Marti-

no V. in Bulla cit. *Excellentum &c.* „ Ut omnis
 „ cesset de cætero - sinistra interpretatio , aut
 „ varia à vero intellectu deviatio - authoritate
 „ Apostolicâ - inhibemus , ne qui eorum au-
 „ deant , vel præsumant in virtute S. obedi-
 „ tiæ de cætero prædicta Privilegia - Consti-
 „ tutiones , Regulam , Statuta , & Indulta hu-
 „ jusmodi - - in quibus, vel super quibus pos-
 „ set aliqua dubietas , vel obscuritas suboriri ,
 „ quomodolibet interpretari - - & quoniam
 „ illius interpretari dignoscitur existere , cujus
 „ est condere , interpretationem quamlibet,
 „ quæ sub dubiis , aut obscuritatibus aliquibus
 „ in , & super præmissis , aut aliquo eorundem
 „ aut dependentibus, aut connexis possent quo-
 „ modolibet contingere , eadem authoritate,
 „ & ex certâ scientiâ nobis , & Successoribus
 „ nostris - duntaxat declarandam , nostróque
 „ & præfatæ Sedis iudicio relinquendam te-
 „ nore præsentium specialiter reservamus &c.

Supposito itaque Oraculo S. Sedis æmuli
 nostri conquiescant necesse est , nisi velint suam
 inobedientiam , & mentem refractariam pub-
 licè patefacere , atque os suum non solùm con-
 tra summos Pontifices Christi Vicarios in ter-
 ris , sed & contra Christum ipsum Salvatorem
 nostrum , & S. Ordinis hujus Institutorem Pri-
 marium temerè aperire.

Ori-

Origo Rosariorum, & Coronarum, quas S. Birgittæ vocant, ex vetustissimis M. S. unacum Summario Indulgentiarum.

Cap. 9.

QUAMVIS originem harum Coronarum ab ipsa S. Birgitta sacer Ordo aliunde profiteatur, benè gnarus, S. Matrem fæminæ cui-dam Comitiali morbo laboranti ad collum piè admovisse aliquot lapillos sui, ut vocant, Rosarii, ad quos preces dicere solebat, móxque illam reconvalescere, ut habetur apud Surium in Vita cap. 27.

Communis tamen ex vetustissimis M. S. & impressis relatio tenet, accidisse in Regno
 „ Angliæ, quòd per quosdam perversos Chri-
 „ stianos hæresis pestifera ingenti habitatorum
 „ damno induceretur: rescians id Clementissi-
 „ mus Rex Henricus VII. gladiis, & armis agere,
 „ gentemque illam penitus delere statuit: ad-
 „ hibitis autem sanioribus consiliis, mutató-
 „ que proposito, misericordiam subditis exhi-
 „ bendam, gratiamque ac Cæleste adjutorium
 „ invocandum esse decrevit; quare ad Monaste-
 „ rium in Syon Ord. S. Birgittæ se contulit,
 „ negotiumque hoc devotis orationibus, præ-
 „ sertim recitationi Rosarii, & Coronæ B. V.
 „ MARIÆ enixè commendavit tam in Mona-

„sterio sororum, quàm in Curia Fratrum præ-
 „dicti Ordinis: *vid. Buccell. ad 1496. & 1499.*
 „Paucis dein interjectis diebus omnes illi hæ-
 „retici, & rebelles conversi sunt, & ad Regis
 „obedientiam, Catholicamque fidem redi-
 runt.

Hoc audito Rex valdè miratus, divinum-
 que recognoscens adjutorium, ob efficacissi-
 mum B. V. M. patrocinium, & preces supra-
 dicti Ordinis summo Pontifici Alexandro VI.
 supplicavit concedi facultatem Monasterio in
 „Syon benedicendi Rosaria, seu coronas B.
 „V. M. cum certis benè visis Indulgentiis;
 „cui petitioni summus Pontifex annuit, &
 „cuiuslibet grano 500. Annos Indulgentiarum
 „pro sua Clementia adjecit.

Bulla Londini advenit die 27. Martii 1500.
 conservabaturque in Monasterio de Syon, & ve-
 risimiliter unacum aliis documentis ad Mona-
 sterium in Syon Ulyssiponam pervenit, quod
 anno 1651. (ut videre est in quadam Epistola
 ad Capitulum Generale Colonienſe) conſla-
 gravit, & hæc ipsa Bulla in Fumum abiisse
 creditur.

Pro veritate historiæ, & existentia Bullæ
 Alexandri VI. ejusque Indulgentiarum univer-
 sus propemodum orbis decertat non solum
 famâ publicâ, sed & quàm maximè libellis
 hinc inde impressis, quorum nonnulli apud
 nos exstant impressi Romæ, Bonnoniæ, Flo-
 ren-

rentiæ , Neapoli , Venetiis , Pragæ , Augustæ
Vindel. Monachii , Landishuti , Salisburgi.

Testaturque Reverendiss. D. Robertus de
Löelen Abbas Zelwardensis propè Gronin-
gam Ord. S. Benedicti in lib. *Pretiosus Thesau-*
rus impresso Zutphanix 1518. vidisse se authen-
ticam Copiam Bullæ supradictæ Alexandrinæ
his formalibus: „ Notum sit omnibus &c.
„ quòd Rex Angliæ à SS. Papa nostro Alexan-
„ dro impetravit gratiam singularem consecran-
„ di , & benedicendi Rosaria , quæ homines so-
„ lent orare, per Superiorem Ordinis S. Birgittæ
„ ad majus incitamentum devotionis erga B.V.
„ M. & etiam ad majorem exaltationē Ordinis
„ prædicti (cujus singularis Patrona & caput
„ existit) cum amplis Indulgentiis: „ nempe
„ in qualibet oratione dominica 500. annos
„ Indulgentiarum , & totidem annos in qua-
„ libet salutatione Angelica, & etiam in sym-
„ bolo Apostolorum &c.

„ Bulla harum Indulgentiarum est in Anglia
„ in prædicto Conventu S. Birgittæ dicto
„ Syon in diæcesi Londonensi & Authenticam
„ copiam ejus vidi ego Robertus de Löelen
„ Abbas , & servus Monasterii Zelwardensis
„ Ord. S. Benedicti propè Groningam.

Scriptit Author ipso , & co ævo tempore
quo Indulgentiæ ab Alexandro VI. concessæ

sunt, idque toti mundo libellis à se editis patefacit, argumento sanè irrefragabili, & probatione non deficiente.

Imò hoc ipsum clarè insinuat Bulla Leonis X. *Ex Clementi* sub Dat. Romæ apud S. Petrum Anno 1515. 6. Idus Julii, cujus tenor:
 „ Nobis pro parte Elisabeth Abbatisæ & Con-
 „ ventûs, ac Joannis Confessoris & Fratrum
 „ Monasterii de Syon fuit humiliter supplica-
 „ tum, ut Privilegiis &c. Indulgentiis, pec-
 „ catorum remissionibus tam per fel. rec. Mar-
 „ tinum V. & Alexandrum VI. & alios quos-
 „ cunque Romanos Pontifices concessis robur
 „ Apostolicæ Confirmationis adjicere digna-
 „ remur &c.

„ Et nihilominùs, cùm, sicut accepimus,
 „ ab Antiquissimis temporibus præfato Mo-
 „ nasterio preculas afferre soleant &c. De
 „ Omnipotentis Dei &c.

Exinde habetur, Benedictionem corona-
 rum in Monasterio de Syon ante Leonem X.
 Pont. Max. in usu fuisse, cùmque Alexandri
 VI. specifica fiat mentio in Bulla Leonis X.
 non videtur ambigendum de Concessione Ale-
 xandrina, quam nobis indubiam reddit ipsum
 Registrum Vaticanum, in quo habetur initium
 Bullæ Alexandri VI. concedentis Indulgentias
 Ordini S. Birgittæ in Syon Londinens. Diœ-
 cesis; licèt reliqua folia iniquitate temporum
 distracta desiderentur.

Quid.

Quidquid sit modò de hac Bulla, optarem sanè, illam in manibus meis exstare; absque dubio S. Sedes Apostolica Alexandrinas Indulgentias benignè confirmaret.

Difficultas moveri posset circa Indulgentias quasdam à Legatis Apostolicis in Anglia prædicto Monasterio datas: quia verò potestas Legati extra suam Provinciam non videtur extendenda, tanget illos, qui renascenti ad Catholicam fidem huic amplissimo Regno futuri sunt præsentés,

Crevit interim pia fidelium devotio ad Rosaria, seu Coronas S. Birgittæ circa finem Sæculi 1600., unde & infensissimus omnis unionis inimicus zizania in nonnullis partibus superseminavit, & tantam æmulorum invidiam excitavit, ut Indulgentiæ ad Inquisitionem Romanam deferrentur, à qua de 18. Julii 1703, publicum Decretum sequentis tenoris emanavit: *Quoad Indulgentias concessas, ut prætenditur, Coronis S. Birgittæ declarandas esse apocriphas, & nullius roboris, ac momenti; sine præjudicio tamen Indulgentiarum à Leone X. dictis Coronis concessarum 6. Idus Julii 1515.*

Declaratio verò hujusmodi certis ex causis intermittebatur: devotio tamen, præsertim in alma urbe, ad has Coronas, etiam inter Principes, ut plurimùm augebatur.

Anno 1714. hoc ipsum negotium ad S. Congregationem Indulgentiis, & SS. Reliquiis præpo-

positam delatum est, atque rebus hinc inde tum in voce, tum in scripto agitat, expedire magis videbatur, S. Sedi supplicare, ut novæ, aut aliæ Indulgentiæ pro Apostolica benignitate concederentur, quàm ut Bullæ Alexand. VI. diutiùs insisteretur: annuítque SS. D. Papa Clemens XI. hujusmodi supplicationi, & Breve Apostolicum - *De Salute Gregis* die 22. Septembr. 1714, expediri clementissimè indulgit, quod & in publicum Summarium à S. Congregatione die 26. Novembr. 1714. redactum, & in Camera Apostolica impressum est hujus Tenoris:

Indulgentiæ, Rosariis, seu Coronis, quas S. Birgittæ vocant, à Summis Pontificibus concessæ.

LEO Decimus Pontifex Maximus per litteras suas incipientes - - Ex CLEMEN-
TI - - datas 6. Idus Julii 1515. concedit *omnibus, & singulis utriùsque sexûs Christi fidelibus, qui per, & super Rosaria, seu Coronas S. Birgittæ devotè oraverint, pro qualibet Oratione Dominica centum dies, & totidem pro salutatione Angelica, & pro quolibet Symbolo, si dixerint, vel recitaverint, etiam centum dies Indulgentiarum: nec non pro quolibet psalterio (id est Rosario, aut Corona quindecim decadam Beatæ Mariæ Virginis) Super illis integre*

grè per eosdem Christi fideles , per se ipsos , aut cum socio , vel familiari , qui eandem indulgentiam consequantur , dicto , vel recitato septem annos , & totidem quadragenas.

Sanctissimus Dominus Noster CLEMENS XI. Pontifex Maximus in suo Brevi , quod incipit - - De salute Gregis Dominici - - Dato 22. Septembris 1714. concedit omnibus & singulis utriusque sexûs Christi fidelibus confessis , & sacra Communione refectis , ac pro Christianorum Principum concordia , hæresum extirpatione , ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione orantibus , qui quotidie per integrum annum coronam S. Birgittæ , dummodo sit saltem quinque decadem , recitaverint , semel in anni die per unumquemque Christi fidelem eligenda plenariam Indulgentiam omnium peccatorum , cum facultate etiam eandem plenariam Indulgentiam applicandi animabus in purgatorio existentibus.

Ad lucrandum hujusmodi Indulgentias requiritur , ut Coronæ à PP. Superioribus Monasteriorum , aut ab aliis Religiosis Ordinis Sanctissimi Salvatoris , seu S. Birgittæ ad id specialiter deputatis sint benedictæ.

DECRETUM.

S Acr. Congregatio Indulgentiis , & Sac. Reliquiis præpositæ die 26. Novembris 1714.
cen-

*consuit permitti posse impressionem presentis Sum-
marij Indulgentiarum concessarum Coronis, quas
vocant S. Birgittæ, addita declaratione, quòd
omnes aliæ Indulgentiæ, quæ in presenti Summario
expressè non continentur, sunt aut Apocryphæ
aut nullæ, aut à Sanctissimo Domino nostro CLE-
MENTE XI. revocatæ per supra dictum Breve
datum die 22. Septembris 1714.*

*Prohibet insuper eadem Sacra Congregatio,
ne bujusmodi Coronæ vendantur, aut alteri
commodentur, & si secus fiat, declarat supra
dictas Indulgentias cessare, & nullius esse roboris
vel momenti. Datum die 4. Decembris 1714.*

L. Card. Picus
Præfectus.

Loco † Sigilli.

*Raphael Cosmus de Hiero-
nymis Secret.*

Hoc Summarium unacum prædicto Brevi
Clementino in hoc Monasterio originaliter
conservatur.

De 15. Orationibus S. Birgittæ.

Cap. 10.

EXstare 15. Orationes de Dominica Passio-
ne, easque S. Birgittæ revelatas Divini-
tùs

tus fuisse, non est ullus ambigendi locus; ita siquidem prostant in Impressis Romæ Anno 1556. in ædibus S. Birgittæ, & in Bibliotheca Vaticana S. Petri de urbe exhibentur. Impressæ sunt sub nomine S. Birgittæ in diversis locis, ac in alma urbe Roma, aliisque Italiæ civitatibus, nec non Monachii 1664. 1667. 1674. 1698. 1700.

Cœpit has Orationes recitare S. Birgitta post obitum mariti existens in Patria, & Monasterio Aluastra Lincopensis. Diœcesis. Vid. Consalv. Durantus Episcopus Ferretranus in tract. de Visionibus, & Revel. S. Birg. Anno 1628. Romæ impressis fol. 13. col. 2. da.

Et sicut sunt devotissimæ, ita singulares gratias à Cælo promerentur, prout à SS. Crucifixo ad S. Paulum extra urbem Romam dicuntur promissæ cuilibet Christi fidelium, qui easdem devotè recitaverit.

Meum non est insinuare, quas gratias dicendis his 15. Orationibus Divina misericordia affixerit, certum tamen esse videtur, eas ex sola memoria Dominicæ Passionis, nec non devotissimâ ejusdem meditatione fructum allaturas centuplum: Appendix autem quædam in nonnullis impressis contenta, vi cujus à recitantibus supradictas 15. Orationes è Purgatorio 15. animæ liberentur, 15. Consanguinei ab æterna damnatione præserventur, & alia hujus-

jusmodi videtur omninò rejicienda, eò quòd nullo authentico doceatur instrumento, neque in Revelationibus S. Birgittæ ullibi reperiatur; vidique hanc Appendicem etiam à S. Inquisitionis officio in urbe Roma, salvis aliàs 15. Orationibus fuisse reprobata: & quamvis in hoc Monasterio exstet M.S. antiquissimum in Pergaméno ornatissimè exaratum: neque apex tamen hujus Appendicis in eo reperitur, unde signum est, eandem à malevolis, & invidis fuisse excogitatam.

Atque hæc pro Synopsi, & Compendio, quod sapientissimo S. M. Ecclesiæ judicio, omnimodè subjicio, dicta sint satis.

F I N I S.

Scheckh, Jacob,

Maria-Altominster, Sive Templum & Monasterium S. Altonis In Bavaria
superiore ab Ordine SS. Salvatoris, vulgò S. Brigittæ, in Millesimo per
Octiduanam Solemnitatem renovatum, Et in Synopsi exhibitum Anno Dominicae
Incarnationis 1730 MILLe annl sICVt Dles VnVs eXlstebant. 2. dâ S. Petri.

Frisingæ 1730

Bavar. 2349 a

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10378098-4

VD18 14586088